

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

AMERICAN HOME

NO. 257

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, NOVEMBER 2, 1937

LETO XL — VOL. XL

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev. Zanimiv koncert v Waukeganu

Predzadnje nedeljo je slovenska naselbina v Waukeganu pridelila izredno dobro uspel koncert. Slovenski pevski zbori so kar tekmovali v glasbeni umetnosti pred številnim občinstvom, ki se je zbralo od blizu in daleč h koncertu. Nastopili so trije mogočni slovenski cerkveni pevski zbori, in sicer domače cerkveno pevsko društvo "Lira," cerkveno pevsko društvo "Adrija" iz Chicaga in cerkveno pevsko društvo sv. Jožefa iz Jolietu. Poleg tega je nastopilo še hrvatsko pevsko društvo iz Waukeganu. Prireditev je imela sijajen uspeh.

Življenje si je vzela v Ely, Minn., mlada zakonska mati Neža Oražem. Slabotno zdravje in nespornost v družini je siroto tako omamilo, da je omagala. Zapušča soproga, štiri otroke in še živče starše.

V Jolietu je v bolnišnici umrla poznana Slovenka Mrs. Frank Zelko, ki je podlegla mrtvoudu Zapušča moža, sinove in hčere. — Družino slovenskega farmarja Franka Gorencu v Burlington, Ill., je zadela težka izguba,

ko jim je smrt pobrala 24-letno hčerko Antonijo. Pokojna je bila po poklicu učiteljica. — V Jolietu je umrl tudi rojak Josip Kastelec, star 45 let, in doma iz Trebnjega na Dolenjskem. Tu zapušča ženo, dva sina in tri hčere.

V Somerset, Colo., sta bili dve poroki v slovenski družini. Viktor Koklič ml. se je oženil z Dorothy Huchens, njegova sestra Sophie Koklič pa se je poročila z George Hicksom.

Iz Bingham Canyon, Utah, se poroča: Frank Tavčar, star 42 let in rojen v Javorju nad Skofjo Loko, je bil 21. oktobra ubit v rudniku v bližnjem Copperfieldu. Večja plast skalovja je padla nanj in ga tako potolkla, da je nekaj ur kasneje umrl v bolnišnici. Ranjki je pred tremi leti prišel v Utah iz Rock Springsa, Wyo., kjer ima strica Daniela Tavčarja.

V Indianapolisu se je obesil rojak John Lampert, star 53 let, doma iz Brusnic pri Novem mestu. Vzrok je bila hipna zmedenost zaradi neznosnih družinskih razmer. Zapušča ženo, ki je invalidna že devet let in pet otrok.

Mati ubila pet otrok

Nowalk, Iowa, 1. novembra. Mrs. G. R. McAninch, 35 let stara, je v nedeljo v tem mestu ubila pet svojih otrok in končala potem svoje lastno življenje. Zapuščila je pismo, v katerem pravi, da ji je žal, ker ni imela dovolj krogelj v revolverju, da bi ubila tudi ostala dva otroka. Vseh otrok v družini je bilo sedem. Pismo, naslovljeno na ostala dva otroka, se glasi: "Našla bosta nas mrtve jutraj. Nikar se preveč ne razburjajta! Prenesla sem vse, kar sem mogla in sklenila sem, da je najbolje, da vzamem otroke s seboj. Pomanjkanju krogelj v revolverju se imata zahvaliti, da nista tudi vidva mrtva." Ubiti so sledeči otroci: Belle 13 let stara, Geraldine 10 let, Morris 6, Max 4 in Dickie 2 leti star. Starejša fant, Ray in Gail sta se vrnila zvečer domov od Hallowe'en praznovanja in sta našla mrtva trupla. Oče se nahaja v ječi. Obtožen je bil ropar.

Kdor laže . . .

The Cleveland Press je prinesla v javnost strahovito poročilo, da je demokratiški kandidat za župana pozval vse raketirje k sebi in jim naročil, kako morajo voditi kampanjo, da bo izvoljen. Raketirji so se baje zbrali v hiši na 2406 Cedar Ave., kjer so kovali strašne načrte proti Burtonu. Toda McWilliams je prisilil Press, da je morala preklicati svoje poročilo, ko se je urednik "Pressa" prepričal, da v omenjeni hiši ni bilo nobenega zborovanja raketirjev, pač pa so prišli tja le WPA delavci, da so dobili po McWilliamsu svojo plačo, poslano iz Washingtona od predsednika Roosevelta. Taki pošteni ljudi so ti angleški časnikarji!

Bird obsojen

Frank Bird, bančni ropar in morilec, ki je pobegnil iz zaporov v Clevelandu 27. sept. in je bil pretekli petek zopet prijeto, je bil večeraj že obsojen na zvezni sodnji v Clevelandu v zapor za 45 let. Na isti sodnji se je priznala krivim tudi Birdova žena, ki bo te dni obsojena.

Volivna poročila

Jutri, v sredo, 3. novembra, izide naš list kot navadno. Prinesli bomo vsa volivna poročila, kotlikor bodo na razpolago uredništvu do 7. ure zjutraj. Pričakovati je, da bo rezultat znan za vse urade do tedaj, dasi uradnih števil še par dni pozneje ne bo.

Mussolinijev sin potopil angleški parnik

London, 1. novembra. Bruno Mussolini, 20 let stari sin laškega diktatorja, je napadel z zrakovom angleški parnik Jean Weems in ga potopil. Posadka 26 mož je bila rešena. Napad se je pripetil 16 milj od španskega obrežja. Parnik je nosil 2360 ton teže in je bil na potu iz Marseille v Barcelono, kamor je vozil žito in kondenzirano mleko. Zrakoplov se je približal parniku in oddal svarilo posadki, da se reši v rešilne čolne. Ko se je to zgodilo je Mussolini vrzel 16 bomb na parnik, ki se je takoj potopil.

Kulturni večeri

Naznanja se, da se bo vršilo še več kulturnih večerov v prid Jugoslovanskega kulturnega vrta. Ob narodna domova v Collinwoodu sta obljubila dati dvorane na razpolago za enake večere, kot se je vršil v sredo 27. okt. v S. N. Domu na St. Clair Ave. V soboto 6. novembra se vrši kulturni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Program je: slike, petje in govori. Več o tem bo razjasnjeno v četrtek. — Predsednik.

Vest iz domovine

Mrs. Gertrude Zakrajšek je dobila iz domovine vest, da ji je v Kranju umrla njena sestra Frances Žužek. Ranjka zapušča v domovini 6 sester in tu pa sestro Mrs. Zakrajšek. Bodi ranjki mirna domača zemlja.

Ženski klub

V sredo večer ob 7:30 se vrši seja ženskega kluba v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pridite vse in bodite točne!

"Z delavstvom padem ali zmagam," je povedal McWilliams na shodu

Še malokateri politični shod v naši naselbini je bil tako številno obiskan kot je bil shod, katerega je priredil Slovenski demokratiški klub sinoči v Slov. Narodnemu Domu na St. Clair Ave. Že mnogo pred napovedanim časom so začele prihajati množice naroda in pred osmo uro so bili zasedeni vsi sedeži in kmalu potem je bila vsa dvorana napolnjena. Pred vhomod v dvorano je igrala državna State Highway godba.

Kmalu po osmi uri je otvoril predsednik Demokratiškega kluba Mr. John Mihelich, zborovanje. Številni govorniki so poudarjali potrebo izvolitve demokratiškega župana McWilliamsa. Med govorniki je bilo tudi mnogo sodnikov.

Mnogo zanimanja je zbudil s svojim govorom Andrew Hagan, bivši policijski inšpektor, ki je sinoči prvič govoril na odru S. N. Doma. Inšpektor Hagan ni samo izvrsten govornik, pač pa tudi dober poznavalec razmer v Clevelandu.

Kot glavni govornik je bil nanašjen demokratiški kandidat za župana — John O. McWilliams, katerega je množica naroda navdušeno pozdravila takoj pri prihodu v dvorano. Govoril je v kratkih, pomembnih stavkih, katerih vsak je zadel v živo. Odmev njegovega govora je bil: oče vsi delavci v Clevelandu stojijo v terek svojo dolžnost, telaj bo konec vladi župana, ki po-

šilja vojaštvo nad delavce, kadar si s štrajkom želijo priboriti kos boljše kruha!

V volivnih kočah dobi danes vsak volivec sedem glasovnic. Najmanjša glasovnica bo za župana in za councilmana v vaši vardi. Na sleherni tej glasovnici je ime McWilliamsa in Burtona, poleg tega pa tudi imena dveh kandidatov za councilmana. V vsakem slučaju se voli samo za enega, to je, za enega županskega kandidata in za enega councilmana.

Največja glasovnica se tiče spremembe mestnega čarterja, ki dovoljuje mestni vladi, da se zvišajo davki na 9,5 milsov za mestno upravo. Razdžili smo vam že dovolj, da glasujete NO.

Tretja glasovnica se tiče vpepljave novega davka, da mesto dobi \$1,200,000 za nakup busov. Ker ta zadeva še ni na čistem in bi še bolj zmešala prometni položaj kot je že, volite NO na tej glasovnici.

Četrta glasovnica se tiče članov šolskega odbora. Radi teh je letos velika borba. Delavski kandidati so: John E. Donnell, George J. Greene, Frank T. Jamieson in Norman W. Schaeffer. Vključite samo za štiri.

Peta glasovnica se tiče 2,8 milsov davka, da se dobi potrebni denar za sirote, vdove, pohabljene, slepe, gluhe, jetične in druge reveže, ki nimajo svojih sredstev za preživljenje. Ta de-

nar je potreben in ker se radi tega ne bodo zvišali davki, kajti ta davek že obstoji, volite YES na tej glasovnici.

Šesta glasovnica se tiče Metropolitan parka za nabavo nove zemlje in olepšave parka. Glasujte "YES."

Sedma glasovnica vsebuje imena sodnijskih kandidatov. Ne pozabite voliti za sledeče sodnike: David Moylan, Michael O'Brien, Jacob Stacel, Joseph Artl, Frank Celebrezze in Arthur Krause.

Kampanja, ki je bila večeraj zaključena, je bila letos mnogo bolj mirna in čista kot druga leta. Zlasti je bilo mirno v naši 23. vardi, kjer so bili državljani ves čas dostojni, toda so pazno sledili razvojem dogodkov. Sedanji councilman John M. Novak, je vodil vseskozi dostojno kampanjo brez kričanja in napadanja, in to je pri volivcih jako ugodno vplivalo.

Po vsej Ameriki z zanimanjem zro na letošnje mestne volitve v Clevelandu. Ako zmaga McWilliams pomeni to, da je Rooseveltovi novi deal še vedno ukoreninjen pri narodu. Ako zmaga republikanec Burton, tedaj se bo republikanski slon začel probujati iz spanja in ne bo dolgo, ko bo Burton proglasil kandidaturu za gubernerja in govori se, da bi bil v letu 1940 rad predsedniški kandidat.

Vse je seveda odvisno od večine naroda.

Nemški filozof trdi, da bodo Zedinjene države na isti poti kot je danes Nemčija

Berlin, 1. novembra. Dr. Alfred Rosenberg, uradni filozof nemške fašistovske stranke, je sinoči ostro kritiziral napad predsednika Roosevelta, ker je slednji označil Nemčijo kot napadno državo.

Rosenberg je izjavil, da so Amerikanci površni in nezreli in rekel, da bodo morali kmalu slediti istim stopinjam, po katerih hodi danes Nemčija, hočeš ali nočeš.

Rosenberg je govoril pri rednem zimskem sprejemu tujezemskega političnega urada. Navzročijo so bili skoro vsi tujezemski poslaniki in generalni konzuli, ki se nahajajo v Berlinu.

Rosenberg je dejal: "Ko čuje-mo danes govore iz onstran mor-

ja o civilizaciji in o položaju v naši Nemčiji. Toda v deželi, odkoder prihajajo taki glasovi, bi morali najprvo sami narediti red in dati 12,000,000 brezposelnim delo.

"Nekako nerodno je, ko se poudarja, da so principi o ameriški državniški filozofiji najfinjši na našem kulturnem svetu. Take trditve nimajo nobene zgodovinske niti kulturne podlage.

"Amerika bi morala najprvo sama narediti red v svoji hiši, potem bi mogoče imela dovoljenje učiti druge narode. Prepričan sem, da ne bo dolgo, ko bo Amerika hodila isto pot kot Nemčija, ako želi boljše bodočnost."

V Detroitu kandidirata za župana dva delavska kandidata. Oster spor med delavci

Detroit, 1. novembra. Radi županskih volitev, ki se vršijo v terek v Detroitu, je nastal velik spor v delavskih vrstah. Detroit ima dva županska kandidata, in slehernega podpira ena ali druga skupina organiziranih delavcev.

En kandidat je Richard E. Eading, sedanji mestni clerk, katerega podpirajo unije, ki pripadajo k American Federation of Labor. Drugi kandidat je Patrick H. O'Brien, katerega podpira skupina C. I. O. delavcev in nekateri nezadovoljni A. F. of L. delavci.

Volitve v Detroitu so zlasti zanimive iz vzroka, ker so vzbudile politično akcijo organiziranih delavcev. Administracija v

Washingtonu pazno zasleduje potek teh volitev. Obe stranki, American Federation of Labor in C. I. O. sta skušali pridobiti Roosevelta na svojo stran, toda predsednik se je proglasil nevtralnega in prepustil delavcem, da borbo sami odločijo.

Enako veliko zanimanje vzbujajo županske volitve v mestu New York. Tam kandidira sedanji župan LaGuardia, ki ima skoro vse delavske glasove za seboj, a njegov protikandidat je redni demokrat Mahoney, katerega je odobril tudi James Farley, načelnik Rooseveltove kampanje.

LaGuardia kot Mahoney sta prijatelja Roosevelta in je volivna borba bila toliko bolj pestra.

Dober odgovor

Demokratiškemu kandidatu John McWilliamsu so očitali angleški časopisi, da ga podpirajo — raketirji in zločinci. McWilliams je obrnil kopje in vprašal časopisje, naj imenuje dotične raketirje? Kdo so? On jih ne pozna, in če bi kakega poznal, bi ga izročil policiji. In če angleški časopisi vedo za nje, zakaj se ne obrnejo na župana Burtona, ki tako strašno skrbi za varnost v mestu, da je vsak večer 20 ropov in umorov, tako da jih župana lahko aretiraj, ker ima v rokah policijo. Kadar bo McWilliams župan bo že naredil konec raketirjem, dokler je pa Burton župan je on odgovoren za nje.

Večni kandidat

Sodnik Kovachy je obsodil kandidata za mestno zbornico Leander Reilly v \$100.00 globe in deset dni zapora, ker je v divji gonji z avtomobilom podrl na tla nekega starega moža. Reilly je večer kandidat za councilmana in se je izgovarjal pred sodnikom, da se mu je mudilo na neki shod, zato je hitreje vozil. No, sedaj pa še volil ne bo.

"Škof" Brown umrl

V bližnjem mestu Galion, Ohio, je umrl v 82. letu starosti bivši episkopalni "škof" William Montgomery Brown. Svoje dni ga je episkopalna cerkev izobčila, ker je prestopil k komunizmu in učil heretične nauke.

Naznanilo

Nocoj ob 7:30 zvečer obhajamo spomin vseh vernih duš. V cerkvi Marije Vnebovzete imajo obrede in molitve za vse naše pokojne. Pridite, da skupno pomolimo za mir in pokoj njih duš.

Roosevelt bo štel

Washington, 1. nov. — Dne 16. novembra bo predsednik Roosevelt dobil po pošti karto, katero bo sam sebi poslal. Na tej karti bo moral predsednik Roosevelt odgovoriti na vprašanje, če je brez dela, če je deloma brezposeln ali če ima kako delo. Vlada bo namreč začela 16. novembra z ljudskim štetjem glede brezposelnosti in vsaka oseba v Ameriki mora odgovoriti na gotova vprašanja, in pri tem tudi predsednik, ki je zahteval to štetje, ni izvzet. Na dotični karti je tudi osebni pozdrav predsednika Roosevelta. Tako bo Roosevelt sam sebi poslal karto in samega sebe pozdravil.

Sestava kongresa

Washington, 31. oktobra. Ko se snide dne 15. novembra zvezni kongres iz izrednemu zasedanju, katerega je pozval predsednik Roosevelt, bodo v senatu in v poslanski zbornici zastopane razne politične stranke v sledečem številu: senatna zbornica bo imela 76 demokratov, 16 republikancev in enega progresivnega člana. V poslanski zbornici pa bo 328 demokratov, 87 republikancev, 8 progresivcev, 5 farmar-laboritov in sedem mest je vraznih.

Prva obletnica

Za pokojnim Jos. Sterletom se bo v sredo 3. novembra brala sv. maša z libero ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida. Prijatelji in sorodniki so vljudno vabljeni.

Permiti za pivo

Državna kontrolna komisija za opojno pijačo se peča s predlogom, glasom katerega se bo omejilo izdajanje permitov za pivo. Dosedaj so bili ti permiti omejeni, zanaprej pa bodo izdajali en sam permit za pivo na vsakih 5,000 prebivalcev. Permiti za prodajo žganja so že sedaj omejeni, dočim permiti za prodajo pive niso bili. Vzrok, da bodo izdajali manj permitov je ta, da je vse preveč gostilničarjev, ki imajo permit za pivo in vino. In ker mnogi ne morejo izhajati, ker jih je preveč, začnejo prodajati skrivaj žganje. To bo država preprečila s tem, da bo omejila število permitov. Oni lastniki permitov, ki jih imajo že dosedaj, jih ne bodo zgubili, toda zanaprej se bo postopalo drugače.

Društvo Lira

Slovensko pevsko društvo Lira je povabilo za 25-letno slavnost prvi odbor, ki je tudi obljubil, da bo sodeloval pri slavnosti. Istotako se vabi vse živče pevke in pevce, ki so nekaj sodelovali pri dr. Lira, da bi prišli in pomagali pri tej slavnosti. Sklicuje se tozadevni sestanek v četrtek ob 8. uri zvečer v stari šoli sv. Vida. Pridite vsi!

Materinski klub

Seja Materinskega kluba šole sv. Vida se vrši v sredo 3. nov. ob 7:30 zvečer. Radi važnih zadev so članice prošene, da se gotovo udeležijo. — Alice Meglich.

Zadušnica

V sredo se bo ob 6:30 brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Matijem Milavcem. Prijatelji in sorodniki so prijazno vabljeni.

Dobil denar in roparja

Albert Tinn je voznik za neko pivnico v Clevelandu. Ko se je nahajal s svojim trukom pred gostilno na 4121 St. Clair Ave., sta ga napadla dva možka, ki sta zahtevala denar. Tin je izročil enemu \$100.00, a drugega je lofnil, da je padel z voza in pobegnil. Tudi oni, ki je vzel denar, je hotel pobegniti, toda Tinn je skočil za njim in ga pobil na tla. Tako je zopet prišel do svojega denarja in roparja izročil policiji. Na postaji so dognali, da je prijeto ropar neki Anton Bele, star 42 let, 1406 E. 49th St., ki je bil že prej enkrat kaznovan radi roparskega napada.

Sin je, ne hčerka!

Večeraj smo poročali, da je prinesla štoriklja Frank Jakšičević družini hčerko. Pa ni res, prav čvrstega sinkota so dobili. Da je prišlo do pomote v poročilu je najbrže vzrok ta, ker ni prišel srečni ata naokrog s cigarami, dasi jo je sam prav moško kadil, ko nam je povedal, da so dobili naraščaj. Po cigarah smo sodili — po svoje in se po svoje tudi urezali.

Bingo denar

Clevelandčani pripravijo mesečno \$55,000 za bingo igre. Nekdo se pač smeje, ker dela izvrstne dobičke, toda ne oni, ki plačujejo.

Novi pogrebni

86 oseb je v soboto dobilo od države Ohio dovoljenje, da smejo posloovati kot pogrebni. Pet je Clevelandčanov. Sedaj nam je treba še umreti, da pogrebni ne bodo brez dela.

Foersterjeva proslava

Zadnje nedelje večer je zbor Zvon koncertoval v dvorani SND na 80. cesti. Dvorana je bila polna. Koncert je bil proslava 100 letnice rojstva skladatelja Antona Foersterja. Tako se je tudi slovenska Amerika oddolžila temu glasbenemu velikanu. Zvon je zapel 15 Foersterjevih del. Lepo so peli Zvonarji pod vodstvom g. Ivana Zormanu. Izmed vseh lepih Foersterjevih sklad je najbolj ugajala "Zalost," pel ženski zbor ter soli ge. Agnes Žagar — Popotnik, in g. Silvestra Paulina — Rdeči sarafan. Občinstvo je bilo zelo zadovoljno s koncertom in ko se je zagnil zastor po veličastni "Z glasnim šumom s kora," ki jo je pel mešani zbor kaj veličastno, kar ni moglo umeti, da je koncerta že konec.

Na obisku

Miss Mary Smole in brat Mr. Rud. Smole sta dospela iz Denverja, Colo., na obisk v Cleveland. Ustavila sta se pri Mrs. Rose Blaž, 3619 E. 81st St. Ob enem obiščeta tudi strica Mr. Joe Smole-ta na Glass Ave. V Clevelandu ostaneta kakva dva tedna. Iskreno dobrodošla.

Podružnica št. 41

Vse članice podružnice št. 41 SZZ se prosijo, da pridejo na važno sejo nocoj večer 2. novembra točno ob 7:30. Seja bo kratka, ker po seji bo kazal Mr. Grdina slike. Vstopnina je 20c. Seja se vrši v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. — Mary Lušin.

* Chrysler korporacija je naredila v devetih mesecih 40 milijonov čistega dobička.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po ramašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

No. 257, Tues., Nov. 2, 1937

Na dan volitev

Volitve so največja pravica ameriškega državljanja. Namreč zavednega, poštenega državljanja, ki ni državljan iz vroka, ker poseduje s tem gotove pravice, pač pa je državljan, ker čuti, da ima gotove dolžnosti napram svojemu bližnjemu, napram vsej javnosti v borbi demokracije proti sebičnim silam, ki so neprestano na čelu, da zagrenijo človeku na tem svetu žetak grenko življenje.

Prvi ameriški naseljenci v tem novem svetu niso imeli nobenih pravic, pač pa same dolžnosti napram kraljevi vladi. Plačevati so morali od sila visoke davke, spoštovati kraljevo gospodo in — molčati. Daleč proč od svoje domovine so bili tu raztreseni, brez moči, brez voditeljev. Vajeni v domovini težkega dela, so bili mnenja, da bodo z enakim delom tudi v Ameriki napredovali, in predvsem postali — samostojni, neodvisni.

Od ustanovitve prve stalne naselbine v Ameriki leta 1620 pa vse do leta 1775, torej skozi 155 let, so Amerikanci garali in ubogali, plačevali in služili. Toda dolgoletna odstopnost od domovine, neizmerne težave naseljenec v borbi za življenski obstanek, silne krivice, ki je tem naseljenec povzročala angleška kraljeva vlada — vse to je rodilo odpor. Kar nenadoma se je pojavila v srcih naseljenec pritažena želja po neodvisnosti, po družabni, družinski in politični svobodi.

Toda slabi so bili, orožja niso imeli, kajti borba za svobodo in neodvisnost je vselej združena s krvjo in žrtvami. Imeli so pa nekaj, kar je več kot orožje in smodnik. Zavest so imeli, da se borijo za pravično stvar, zavest, da se borijo za boljše bodočnost svojo in svojih otrok. To je napotilo peščico treh milijonov Amerikancev, da so se uprli in izzvali najbolj mogočnega gospoda, ki je tedaj vladal na svetu — angleškega kralja.

Po krvavi borbi za svobodo, ki je trajala osem let je zmagala želja po svobodi. Amerikanec je postal neodvisen in samsvoj. Po končani vojni so zastopniki naroda spisali ustavo Zedinjenih držav, ki je najvišja postava te dežele, in ki je še danes sveža in čvrsta, dasi je poteklo 150 let, odkar je bila narejena.

Ta ustava določa, da izvira vsa oblast v Ameriki iz naroda samega. Narod je najvišji vladar. In kako izvaja narod to svojo moč? S tem, da se poslužuje volivne pravice. Ta pravica je najmočnejše orožje v rokah svobodnih državljanov. Od predsednika pa vse do zadnjega mirovnega sodnika v zadnji vasi republike, vse je izvoljeno po narodni volji, vse je odvisno od — glasovnice.

Žal, da se narod ne poslužuje te svoje največje pravice, ki jo ima pod ameriško zastavo. Še precej sijajno se je odzval lansko leto pri predsedniških volitvah. Izmed 46 milijonov državljanov, ki lahko glasujejo, jih je prišlo do 39,000,000 na dan, ki so oddali svoje glasove. Toda tako številna udeležba svobodnega naroda pri volitvah je jako redka, ker pri milijonih ameriških državljanov še danes ne prevladuje zavest, da je baš glasovnica najbolj uspešno orožje v rokah inteligentnega naroda napram vsem onim, ki izkoriščajo narodno voljo in zavest.

V Ameriki prevladuje večina. In če ta večina krepko pride v javnost in pove svojo voljo, imamo navadno dobro vlado. Mnogokrat se pa zgodi, da ostane sicer značajan in inteligenten državljan doma, dočim so vse zlobne sile v sto procentni borbi, da se poslužijo glasovnice in pripehajo svojega človeka k vladi. In tedaj se zgodi, da zmaga stranka, kateri je sebičnost in privatna korist več kot pa blagostanje vsega naroda. Narod trpi, toda je sam kriv, ker se je pustil izkoristiti od prefrigate in zloglasne pešice ljudi.

Danes so v Clevelandu volitve. Gre se za izvolitev župana, ki je nasproten velikemu voditelju ameriškega naroda — Rooseveltu, ali pa za izvolitev demokrata McWilliamsa, ki je verni pristaš narodnega voditelja.

Predvsem, rojaki, državljanji, volite! Nikar ne ostanite doma, nikar ne bodite oropani svoje največje pravice, ki jo imate kot ameriški državljan. In ko ste sami opravili svojo dolžnost, to še ni dovolj. Pojdite k sosedu in prijatelju in peljite ga v volivno kočjo. Gre se za demokracijo in ljudsko vlado. Ne dajte, da se vam bodo jutri pristaši velikega kapitala režali! In 15,000 slovenskih volivcev v Clevelandu ima pri tem lahko odločilno besedo.

Kaj pravite!

Iz noge neke mize v New Yorku je pričela rasti veja. Kaj takega pa še ne! Tam je pa res moralo precej "od mize teči."

Viktorček Musolini, sinko laškega diktatorja, ki je prišel na obisk v Ameriko, jo je tako hitro popihal domov, da menda niti ni imel časa, da bi poskusil ameriško narodno jed — vinarce ali hot dogs. Niti toliko časa ni imel, da bi bil obiskal svojega rojaka Capcniija, ki rječari v varni ječi Alcatraz.

Clevelandska policija je našla strojno puško, ki jo je nekdo izgubil. Tehta 150 funtov. Najbrže je padla komu iz zadnjega hlačnega žepa. Kako so ljudje nepazljivi.

BESEDA IZ NARODA

Počivaj v miru, pionir!

Cleveland, O. — Kó sem bil po družini Znidaršičevi obveščen, da bi z menoj rad govoril težko bolni, sedaj rajni Anton Prinčič, sem ga našel na stolu poleg postelje sedečega. Tožil je sam nad seboj: "Glej, kam človek pride, kako mi odpoveduje ud za ud, kako mi pešajo moči. Zorim se ko trava na polju. Bog me reši trpljenja."

Teško je govoril, natiho je še mogel in počasi je izgovarjal besedo za besedo. Videlo se je, da gre njegovo življenje res k zatonu. Kar je pa še skrbelo moža, je bilo to, da si je domišljal, da je domačim v hiši v nadlego. Nikakor ni mogel videti, da bi moral kdo njemu streči, dokler ni čisto onemogel in oslabil.

Ko sem ga vpraševal po zgodovini njegovega življenja, je polagoma pripovedoval takole: "Doma sem iz Črešnjice, fara Trebelno. Tam sem preživel svoja otroška leta. Moj oče je bil Jože, mati Marija, rojena Hegler. Imel sem pet bratov in eno sestro. V družini sem bil jaz najstarejši. Pri birni sem bil v Trebelnem, za botra mi je bil g. Rozman. Kmalu zatem sem šel služiti za pastirja v Trebelno, kjer sem ostal do 16. leta. Potem sem šel v Novo mesto, kjer sem služil šest let. Ker pri hiši ni bilo gospodarja, sem opravljal vse gospodarske opravke, kot nakupoval vino in drugo.

"Od tam sem šel v Ljubljano h kamnoseku Čamerniku, kjer sem se izučil kamnoseške obrti. Tu se je pričelo šele moje pravo življenje, kajti to delo sem potem izvrševal tudi v Ameriki.

"Največji spomin, ki ga imam še na domovino, je neko drevo, ki sem ga vsadil na vrtu pri Čamerniku. Bila je hruska, ki je zrasla v mogočno drevo in sem jedel te hruske še potem, ko sem se vrnil enkrat v staro domovino. Drugi spomin na domovino je pa hiša, ki sem jo sezidal v Ljubljani, Zalokarjeva ulica 10. Tam so še danes umetno izklesani stebri pri vratih, katere sem izklesal na prav umeten način. V tistem času, ko je bil v Ljubljani potres, sem bil v Bučki. Tam so bili starši moje prve žene, s katero sva se poročila v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani. Moja žena je bila že od 12. leta v Ljubljani v službi, zato ni čudno, da se ji ni prav nič dopadlo v Ameriki, ko je leta 1907 prišla za menoj s tremi otroci. Najeli smo takrat stanovanje na Willson cesti, sedanji 55. cesti. Hiša je bila stara in lesena, vse zamazano in zakajeno. Kaj takega ni bilo v Ljubljani, zato se družina kar ni mogla navaditi tukaj. Starejši sin Anton je prosil, naj bi se vrnil zopet v Ljubljano. Toda tolažil sem jih, da se bodo že privadili.

"Že po osmih mesecih smo kupili svojo hišo na Bonna Ave. Drugo potem na 91. cesti. Tu se je pa že naselila bolezen v hišo, ki je pobrala ženo in sina. Od tedaj se je pri nas vse spreminilo. Cena hiš se je dvigala in kupil sem še več hiš, misleč, da se mi bodo obrestovale z najemninjo. Toda z dohodki so bili tudi stroški in ena hiša je ugonobila drugo in hiše so odšle iz mojih rok, kakor so prišle. Ničesar se ni dalo rešiti. Sedaj me to že več ne zanima in naj bo kakor je božja volja."

Tako mi je pripovedoval pionir Prinčič. Pri postelji je vedno stala hči Ana, ki je ljubeznivo stregla dobremu očetu. Sin August je večkrat prihitel, da očetu olajša trpljenje s svojim obiskom. Zet Frank Znidaršič ga je pomagal prekladati v postelji, ker poprej tako junaško

telo, mu ni prav nič služilo.

"Do nekaj tednov nazaj," je pripovedovala hči Ana, "so oče v postelji še šivali. Da, očetu je bilo v največje veselje, če so imeli šivanko v rokah. Vedno so morali kaj delati, da so si preganjali dolge dneve. Potem so jim pa odpovedale oči in šivanka je počivala." Zet Frank se je pohvalil, kako so znali oče imenitno zašiti obleko, da se ni prav nič poznalo, kje so bili šivi.

Oče Prinčič so bili do zadnjega pri polni zavesti. Kakor se bliža sonce k zatonu, tako je počasi zahajalo tudi življenje 76-letnemu očetu, nekdanjemu korenjaku in pridnemu delavcu. Nešteto spomenikov je izklesal drugim, ki so legli pred njim v grob. Njegovo geslo vse življenje je bilo: moli in delaj! Tak je bil naš pionir Prinčič, ki je delal in molil od rane mladosti do zadnjega zdihljaja. O takem sodimo, da je tek svojega življenja pravilno porabil in bo mirno počival v Bogu, v katerega je zaupal in veroval. Večni ti mir in pokoj, utrujeni pionir!

A. G.

Glas za Novaka

Cleveland, O. — Naš dični kandidat Kennick ima na svojih plakatih poleg McWilliamsa tudi svoje ime. Sedaj se je pridružil pa republikancem in je za Burtona, čeprav ga republikanci niso ničesar prosili. Kar na svojo pest hoče v kalni vodi ribariti in voditi volivce za nos. No danes dobi svoje za svojo mišmašarsko politiko.

Kennick pravi, da je v 15 kontrah Evrope študiral politiko. To je za počiti! Človek se v par mesecih nauči vso politiko. Kar skozi to ali ono deželo in državo se pelja z vlakom. pa gre do pobere vso politiko. Seve, to je mogoče le takim ljudem, ki so odprte glave in politiko zajemajo kar s škafom.

Nasprotno je pa naš councilman Novak lepo ostal v Clevelandu in študiral mestne zadeve tukaj. Čeprav ima samo 6 razredov šole, kot trdi Kennick, je vseeno boljše, da se spozna z ljudmi tukaj, ko bi pa se po Evropi vozil in študiral evropske razmere po hotelih in restavrantih, ki nas nič ne brigajo, zlasti pa ne davkoplačevalce v Clevelandu.

Zelo se vtika tudi v našo politiko tukaj Kennickova žena, ki je komaj par mesecev tukaj in ki razume ameriško politiko toliko kot jaz kitajsko. Naj bi nam rajši povedala, kako je potovala v Ameriko in kako se ji kaj dopade tukaj, politiko naj pa prepusti nam, ki smo tukaj državljanji in s svojimi glasovnicami odločujemo o naši vladi.

Torej, dragi rojaki, danes vsi v volivne kočje in v 23. vardi napravimo vsi križ pred imenom John M. Novak. Pozdrav!

Viktor Sedej,
7213 Superior Ave.

Zadnji klic iz Euclida

Euclid, O. — Slovenski demokratiški klub v Euclidu priporoča vsem volivcem Mr. Kenneth J. Simsa kot župana za Euclid. On je ljudski prijatelj in pozna naše razmere. On razume lepe demokratske principe, da smo vsi enaki drug drugemu. Mr. Sims ima veliko spoštovanja do splošnega ljudstva. Ima lepe nazore do nas Slovencev, da znamo kot novi Amerikanci razsoditi, kaj je dobro ali slabo. Kadar bo Mr. Sims nastopil kot župan v Euclidu, bo strah, kateri prevladuje danes izginil s površja našega mesta. Ljudje se boje, da se jim kaj žalega

pripeti, ako nastopijo za Mr. Simsa, kar se je že v več slučajih pripetilo v letošnji kampanji. To je proti ameriškega geslu, katerega smo se naučili, ko smo dobili državljske pravice.

Da, prijatelji, le nastopimo skupno in rešimo se diktature, katere prevladuje že leta v našem mestu Euclidu. Skrajni čas je, da pride zopet enkrat mesta vlada v ljudske roke. Saj so mestni uradniki le ljudski služabniki. V svobodni Ameriki ni prostora za diktatorje in ukazovalce. Mi ne potrebujemo župana, ki si gradi politično mašino z ljudskim denarjem. Tak župan ima pri srcu le sam svoj dobrobit, za ljudstvo se pa zanima samo šest tednov pred volitvami. Mi hočemo, da se to enkrat spremeni in da se vlada postavi na pravo podlago, na prave demokratske principe. To se bo pa ugotovilo, kadar Mr. Sims nastopi kot župan na čelu ljudske vlade.

Slovinci ljubimo svobodo in to je vzrok, da se je veliko številno volivcev pridružil našemu gibanju, ker želijo in zahtevajo spremembo, svobodo, do katere smo upravičeni v svobodni Ameriki, da bomo vsi državljanji imeli enake pravice pri mestni vladi. Saj je mesto tudi od nas Slovencev odvisno. Mi tvorimo 40 odstotkov prebivalstva in želimo, da smo enako pripoznañi pri mestni vladi v vseh ozirih.

Dragi prijatelji! Slovenski demokratiški klub bo vedno zagovarjal pravice za vso slovensko naselbino v vseh ozirih. Le nastopimo skupno danes na volivni dan in storimo svojo dolžnost. Potem bo strah, nadvlada in diktatorstvo odstranjen s površja našega mesta. Pozdrav vsem državljanom! Za Slovenski demokratiški klub,

M. F. Intihar, predsednik.

Klic vdovam!

Cleveland, O. — Vse tiste vdove, ki ste obljubile, da bi volile zame, če bi bil jaz kandidat za councilmana, volite za John M. Novaka in John McWilliamsa za župana. Na veselic 6. novembra pa prideva oba, Novak in jaz. To bo tista veselica, ki jo pridedate v soboto v Knausovi dvorani. Naš sedanji councilman Novak bo izvoljen z veliko večino in na omenjeni veselici bomo imeli že malo proslave, bi rekeli. Na svidenje!

Joe Pograjc.

Vojvoda pride

Edward, vojvoda Windsor, pride v Cleveland dne 28. novembra. V Clevelandu se bo pomudil samo eno uro. Vojvoda bo tedaj napotil iz Akrona v Pittsburgh. Clevelandске "boljše" ženske, kar koprnijo, da bodo ob tej priliki videli žensko, radi katere se je Edward odpovedal najmočnejšemu prestolu na svetu.

Nekateri bi radi imeli pse, če ne bi lajali. No, temu se je zdaj odpomaglo. Na sliki vidite psa, ki so ga pred kratkim pripeljali v Ameriko iz Angije, ki ima steer vse pasje lastnosti, samo laja ne. Ta pes je prvotno doma iz Afrike in se imenuje "Besenji."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Dr. Stojanović je eden izmed onih redkih jugoslovanskih diplomatov, ki je res cel Jugoslovana ter upošteva prav tako Slovence kot Srbe, dasi je sam po narodnosti Srb, pa je, skoro bi rekeli, še bolj naklonjen Slovincem in Hrvatom kot pa Srbom. Da je dr. Stojanović tak je to deloma pripisovati dejstvu, da se je kot vojak boril v srbski armadi za časa svetovne vojne, ter kot tak videl marsikaj, kar ga je napravilo res dobrega Jugoslovana, ki ve, kaj je jugoslovanstvo, ve, da so Slovenci prav tako dobri Jugoslovani kot pa Srbi. Na bojišču je bil dr. Stojanović ranjen, kar dokazuje, da je marsikaj prestal za jugoslovanstvo. Drugo, kar dela dr. Stojanovića tako simpatičnega je njegova prikupljiva zunanjost in pa obnašanje, tako, da se ti kar namah prikupi in prikupil se je meni, ko sem ga prvič videl v Clevelandu, kot slehernemu, ki ga je imel priložnost srečati.

Ker je bil z menoj tudi g. Slave Trošt, ki zavzema na konzulatu častno mesto izseljeniškega komisarja in je bil za časa svetovne vojne jugoslovanski prostovoljec, smo si tekem obeda in zlasti pa po obedu imeli marsikaj povedati iz vojaškega življenja. Vsem trem je bila svetovna vojna predobro znana, zato nam je čas v taki družbi prav naglo potekal in jaz sem se počutil povsem domačega. Ko sem se leta 1913 nahajal v uradu avstro-ogrškega konzula v Clevelandu, se mi je zdelo, da sem res tujec med tujci. Tukaj pri generalnem konzulu pa enostavno domačin. Tako je v domači državi. Res je, da je treba pri ujedinijenju Jugoslovancev še marsikaj poravnati in pa preurediti, da bo kar mogoče vsem prav. Dosti je še treba, pravim, ali potrpeti bo treba malo vsem in nekaterim tudi popustiti, pa bo šlo. Samo več razumevanja je treba in to enim kot drugim.

Če bi bili še drugi jugoslovanski diplomatje tako razumni in pametni kot je dr. Stojanović, pa bi bilo že sedaj povsem boljše. Že se je nagibalo proti večeru, ko sem se poslovil od dr. Stojanovića. On je moral iti na neko slavnost v neko drugo mesto. Ako bi že prej ne obljubil, da pride tja, je dejal, bi me spremil na parnik. Voščil mi je srečno pot in razšli smo se. G. Trošt me je povabil, da grem še na njegov dom za nekoliko časa, čemur sem se seveda odzval ter šel z njim. Tam sino se še malo pozabavali v družbi g. Trošta in njegove soproge ter njegovega brata, profesorja Milana Trošta. Vsi so napravili name najboljši vtis.

Ob 10. uri je bilo treba odriniti na parnik, da ga ne zamudim, kar bi bilo prav neprijetno. Z menoj sta šla tudi oba, Slave in Milan Trošt. Spotoma sem si še kupil fotografski aparat, da si tu pa tam kak kraj, ki mi bo posebno povšeči, vzamem seboj za spomin. Blizu enajste ure je že bilo, ko smo prišli na pomol North German Lloyd, kjer je bil zasidran brzoparnik "Europa" od Severo-nemškega Lloydja, da me ponese v Evropo. Živahno je bilo vrvenje na pomolu. Bilo je ravno v času, ko so ljudje najbolj vrel na parnik. Tudi jaz sem jo krenil gori po stopnicah ter se izročil v varstvo tega morskega velikana ali bolje rečeno: plavajoče palače. Prtljago sem že prej oddal ter so jo spravili v kabino še predno sem jaz došel tja. Kar prevzet sem bil nad lepoto, redom in postrežbo in pa prijaznostjo osebja na parniku. Trikrat sem že preplul Atlantski ocean, a na takem parniku se pa še nisem

vozil, prav res, da ne! Kabina, katero so mi odkazali, se je mogla kosati z najmodernejšo sobo razkošnega hotela.

Ko sem odložil v kabini svoje stvari, sem šel gori na krov parnika in gledal panoramo New Yorka, ki je bil čarobno razsvetljen od tisočev in tisočev luči. Bil je krasen razgled. Moja dva spremljevalca, Slave in Milan Trošt, sta se med tem tudi poslovala, ker so se že pripravljali, da potegnejo gori mostove, ki so vodili na parnik. Voščila sta mi srečno pot, ter odšla na svoj dom. Jaz pa se nikakor nisem mogel dovolj nagledati krasno razsvetljenega mesta, zlasti velikih nebotičnikov, ki so kipele kvišku kakor ogromni ožarjeni stebri. Nekaj minut po polnoči je dal parnik znamenje za odhod. Stroji so ropotali, ter vlekli kvišku ogromne mačke, godba je zaigrala, parnik da znamenje za odhod drugič, nato tretjič. Ogromna ladja se prične prav počasi pomikati nazaj, da pride ven od pomola, majhen parnik jo vleče, nato se počasi zasučje, ter prične počasi rezati valove. Sprva počasi, a potem vedno hitreje, tako, da smo kmalu mimo ogromnega spomenika "boginje Svobode" in ne posebno dolgo, pa nam je izginil izpred oči New York.

Že zelo pozno v noč je bilo, ko sem šel spat. Postelja je bila zelo udobna in sem prav kmalu trdno zaspal. Motilo me ni nič, saj sem bil sam v kabini. Velik dan je že bil, ko sem se spravil pokonci, tako, da sem bil za zajtrk že kar malo pozen, a sem vendarle šel. Obedna dvorana, krasno dekorirana, je napravila name najboljši vtis. Po stenah dvorane so bile slike iz grške mitologije, razni grški bogovi in druge podobne stvari. To me je tembolj zanimalo, ker sem bil namenjen, da posetim tudi Grško, zlasti Atene. Pri mizi v jedilni dvorani sva bila dva in sicer je bil drug pri mizi mlad pa inteligentni Italijan, s katerim sva kar kmalu postala prijatelja. Potoval je tudi na obisk za par mesecev. Doma je bil, kakor mi je pravil, tam nekje blizu Naplja. Kakor jaz, tako je tudi on približno tako dolgo spal, tako, da sva imela zajtrk kar skupaj. Na mizi je že bil pripravljen za vsakega jedilni list, da si lahko poljudno izbereš kar pač hočeš. Ena stran lepo dekoriranega lista je bila v nemškem, druga pa v angleškem jeziku, in če pa slučajno nisi kaj razumel, si pa vprašal zelo postrežljivega strežnika, pa ti je pojasnil to in ono. Znano pa povečini vsi poleg nemščine tudi angleško. Hrana na ladji je bila res prvovrstna in postrežba, da si boljše ne moreš želeli. Saj ti dajo vse kar hočeš.

(Dalje sledi)

Dr. Robert Ley, vodja nemške delavske stranke, ki je razkazoval angleškemu vojvodi Windsorju nemške zanimivosti. Windsor se je zlasti zanimal za delavski položaj v Nemčiji.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem favralke K. Maya

"Pa jih vendar ponoči ne vidiš!"

"Effendi, vedi, da ljubim noč! Noč je moja prijateljica. V tihi, samotni noči se človek laže pogovarja s svojim Bogom. In zato prihajam tudi ponoči sem gori, da sem bliže svojemu Bogu."

"Pa tudi zato, ker se sme nekatere cvetlice utrgati le ponoči."

"Res?"

"Da! Nekateri cvetlice duhtijo le ponoči, nekatere pa samo ponoči bedijo, po dnevi pa spijo. In te se sme le ponoči utrgati. In take cvetlice so moje posebne prijateljice. Ponoči jih obiskujem, sedim pri njih pa poslušam, kaj mi bodo povedale."

"In tudi nocoj sem prišla, da si utrgam tako cvetlico. Kralj je."

"Kralj?"

"Da. Ga ne poznaš?"

"Ne."

"Kralj je in če umre, umre z njim vred tudi ves njegov rod, vsi njegovi podaniki."

Revna, preprosta zeliščarica je imela globoko, nežno čutečo dušo in prav čudovito se je razumevala z naravo. V potu obraza se je mučila in preživljala svoje družinice, pa še je našla čas, da je ponoči obiskovala svoje prijateljice cvetlice, se pogovarjala z njimi in prisluškovala njihovim skrivnostim.

"Kralja torej poznaš med cveticami?" sem radoveden vprašal. "Kako pa mu je ime?"

"Hadž Marjam. škoda, da te cvetlice ne poznajo!"

"Poznam jo. Pa nisem vedel, da ima svojega kralja."

"Ima ga. Pa le malokdo ve za kralja in tudi med temi se le redkokateremu posreči, da bi ga našel. Zelo je treba ljubiti cvetlico hadž Marjam in zelo dobro jo je treba poznati, le tak bo našel kralja. Njegov rod raste na nerodovitnih mestih, na pobočjih, v skalovju, po golih rebrih. V krogu je naseljen okoli svojega kralja. Ta krog je majhen, včasih pa tudi precej velik. In natančno sredi kroga stoji kralj."

Hadž Marjam sem poznal. Med osate spada. Po naše pomeni njegovo ime "Marijin križ." Pri nas ga imenujejo Marijin osat, pa le redko ga je najti. Doma je v deželah Sredozemnega morja.

Zeliščarica je vneto nadaljevala.

"Hadž Marjam je zelo suh in krhek osat. Njegovo steblo je tenko ko nožev rezilo, kralj se razraste za dva pednja na široko in vrhu glave ima na temnem ozadju zarisan svetel križ. In tisti križ se blešči ponoči."

"Res?"

"Ne lažem, effendi! Sama sem cvetlico že opazovala in tudi nocoj jo bom videla."

"Torej veš, kje raste kralj?"

"Vem. Ze dolgo ga opazujem."

"Pa ga boš utrgala?"

"Da. Samo nocojšnjo noč se

ga sme utrgati."

"Pa si pravila, da umre ves rod, če umre kralj. Ves rod boš uničila!"

"Da, res je, da poginejo podaniki, ako jim vzameš kralja. V enem mesecu ovenejo. Sicer pa doživijo visoko starost."

"Ampak s tem mojim kraljem je stvar drugačna. Deset let je že skoraj star in nov, mlad kralj je zrastle poleg njega. In ako dobi rod novega kralja, jim lahko starega vzameš."

"In to se sme zgoditi samo nocojšnjo noč?"

"Da."

"Kaka noč pa je nocoj?"

"Ne veš? Nedelja po mlaju je in nocojšnjo noč se kralj najbolj sveti. Nocoj pojdem do njega. Če bi utegnil, bi ga tudi ti lahko videl. Šel bi z menoj."

"Rad bi šel, ker se zanimam za skrivnosti narave. Pa žal moram nemudoma nazaj v mesto."

"Jutri ti ga prinesem!"

"Pa se ne bo več bliščal!"

"O, če ga utrgaš nocojšnjo noč, se sveti še nekaj dni. Ob tem času je najmočnejši."

"Ne vem, ali bom jutri še v Strumici."

Uzalostila se je.

"Tako kmalu nas misliš zapustiti, effendi?"

"Zal! Moj čas je kratko odmerjen. Mudi se mi. Pa nekaj mi še povej! Čemu pojdeš po Marijin križ? Ali je tudi zdravilna rastlina?"

"Pa še zelo zdravilna je! Čaj iz navadnega osata ozdravi jetiko, če že ni zastarela, kralj pa ozdravi tudi jetičnega, ki je že na robu groba."

"Si sama preizkusila to zdravilno moč Marijinega križa?"

"Ne. Pa verjamem. Stvarnik je vsemogočen in je položil tudi v neznanatna zelišča veliko moč."

"Pa mi prinesi kazat kralja jutri, če bom še v Strumici! Veš, kje stanujem?"

"Vem. Lahko noč, effendi!"

"Mnogo sreče ti želim s tvojim kraljem, Nebatja!"

Odhitela je.

Stopila sva s Halefom po hribu.

"Gospod, ali verjameš tisto, kar je pravila o kralju osatov?"

je vprašal Halef.

"Prav nič ne dvomim, da bi ne bilo res."

"Nisem čul, da bi imele tudi rastline svojega kralja."

"Jutri ga boš videl, če ga bo prinesla."

Nisem slutil tisti večer, da mi bo kralj osatov rešil življenje. Da ga zeliščarica ni šla iskat, bi ne bil zvedel o nevarnosti, ki mi je pretila, slepo bi bil šel v njo in kdo ve, ali bi bil dočakal drugega večera.

Vrnila sva se v mesto in obiskala najprvo kodža bašo.

Pregledali smo plen, ki smo ga odvzeli tatam, in sestavili zapisnik. Kodža baši so se poželjivo bleščale oči, ko smo šteli zlatnike. Spet je silil, naj prepustim zlato njemu, da ga bo sam poslal v Solun. Pa nisem se mu vdal, dobro sem vedel, da bi denar za vselej izginil v njegovem večno lačnem žepu. Sam da ga pošljem, sem poudaril.

In že drugo jutro se je pokazalo, kako prav je bilo, da mi denarja nisem izročil. Da bi me jezil, je zahteval, da bo sam mošnje zapečatil. Na to sem seveda koj pristal.

Tudi ujetnike sem si dal pokazati. Spravil jih je v temno, nesnažno klet, zvezani so bili in enega svojih hlapcev je postavil za stražo pred vrata. Ugovarjal sem, da jih brez potrebe muči, saj da ne morejo uiti, čemu da jih je zvezal. Pa strogo mi je odgovoril, da taki lopovi niso nikdar dovolj varno spravljani in da bo čez noč stražo še podvojlil.

1937	NOV.	1937
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

NOVEMBER

6.—Klub slovenskih vdov priredi plesno veselico v Knausovi dvorani.

7.—Jesenska prireditev z večerjo in "Floor Show," ples, priredi društva Najsvetejšega Imena v novi šoli sv. Vida.

8.—25-letnica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

7.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ priredi jesensko zabavo v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

7.—Plesna prireditev društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Igra, ples in domača zabava, v Knausovi dvorani.

13.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

13.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ priredi zabaven večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

13.—Jugoslav (Slovene) Club priredi družabno veselico v Knausovi dvorani.

14.—Martinov večer društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ v cerkveni dvorani fare sv. Kristine.

14.—Jesenski koncert mladzinskega pevskega zbora Črčki v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

14.—Združeni Slovenci na Jutrovem priredijo domačo zabavo v Slovenski delavski dvorani.

17.—Marijina družba, plesna zabava za revne farane, v šolski dvorani sv. Vida.

20.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

21.—Pevsko društvo Lira, koncert v avditoriju S. N. D.

21.—Koncert Pevskega zbora Cvet v S. D. D. na Prince Ave.

21.—Koncert in ples društva Adrija v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

23.—Društvo Orel priredi veliko zabavo s purmani v cerkveni dvorani sv. Vida.

25.—Dan Slovenske dobrodelne zveze v S. D. Domu na Waterloo Rd.

27.—Variety Club, ples v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

5.—Oltarno društvo sv. Vida ima večerjo v novi šoli sv. Vida.

28.—Marijina družba, ples v novi šoli sv. Vida.

31.—Privatna zabava društva Orel v šolski dvorani sv. Vida.

Sin veleuma

Iz Pariza poročajo, da je bilo v teh dneh v časopisih, da je v Parizu umrl Auguste Beuret, ubogi poblazneli starček. Večina ljudi se ni niti zmenila za vrstico te objave. In vendar je bil ta Auguste Beuret edini sin velikega umetnika, tudi pri nas slavljenega kiparja Rodina. Posebni so pa vzroki za to, da ni imel priimka svojega očeta in da je umrl v neskončni bedi in revščini ko zavržena žival.

Rodin, častivec telesne lepote, je bil že ob rojstvu svojega sina razočaran. Sinček je bil grdega obraza, že v zibelki je kazal znake otopenosti. Pod najtežjimi okoliščinami je mati rodila to dete takrat, ko si je moral Rodin še z rokodelstvom služiti tisto, kar je potreboval za razvoj svojih idealov. Ona je bila dekle najpreprostejšega stanu, on pa ji je nalagal vsa bremena bednega gospodinjstva. Drugega veseljca ji ni privoščil. V svojih štirih stenah je bil Rodin samotni tiran, redkobeseden je bil in zahteven zlasti s svojo ženo, ki je izhajala kakor on — iz najnižjih slojev in ki je zanj kuhala in prala.

Vsa dela je izvrševala tiho in požrtvovalno, nikoli se ni zoperstavila, nikoli zahtevala vpogleda v duhovne zadeve Rodina. Bi-

la mu je dekla, da bi dejali, da je bila v tem tudi ona duševni velikan, če bi ne vedeli, da je spadala k tistim, ki so že rojeni za dekle. Nikoli ji ni prišlo na mar, da ima tudi ona kake pravice. Ostala je gospodična Beuret in ni znano, ali je kdaj upala ali zahtevala, da postane gospa Rodinova.

Potem se je rodil sin, nezaželen družinski prirastek, napotje umetniku, ki je zahteval mir in snago, ki pa ni vedel, kaj je družina. Že so ga začele mučiti uganke gotskih katedral in skrivnosti Venere iz Mila. Otrok s spačnim obrazom ga je le motil in tem bolj, čim bolj se je Rodinov genij razvijal. Sicer je dal fantku svoje ime (Auguste), da bi ga pa iz brezimnega nič dvignil k sebi, mu še na mar ni prišlo. Svojega sina ni pozaknil, tudi takrat ne, ko se je Rodin odločil, da se, seveda šele na svoji smrtni postelji, poroči z gospodično Beuretovo, da bi tako vsaj z dediščino prejela tisto plačilo, ki ga je dolga desetletja trdega dela zanj prejela le v obliki nekaterih oblek in malo hrane.

Sin, Auguste Beuret, je začel hoditi v šolo. A nikoli mu ni kaj trajnega hotelo v glavo. Oče je bil tedaj pač zadosti bogat, da bi bil dal sina zasebno poučevati. A niti spomnil se ni tega. Auguste Beuret se je komaj naučil črkovati. Duhovnega teka torej ni kazal, tem bolj pa živalskega. Da bi ga zastoj ne redil, ga je oče prisilil, naj dela tisto kar mati, Auguste Beuret je moral ribati, pometati, po očetovi delavnici brisati prah po kipih. Bil je jako marljiv, prav tako molčeč in skromen ko mati in prav tako boječ, da bi česa ne pokvaril in bi ne bil psovnan.

Nekega jutra, ko je umival okna, se mu je zvrtilo. Telebnil je na pločnik. Ko so ga odsvolili iz bolnišnice, ni mogel niti teh del več opravljati. Oče ni poznal šale. On je živel v svetu večnih lepote. On si je izklesal svoj lastni genij in simbole genijev, ki so mu bili sorodni. Njegov pomagač naj bi čepel brez dela, niti tal ni mogel več poribati? Ven z njim!

Auguste Beuret si je iskal služka kot nosač pohištva, česar pa seveda ni zmožal. Poskušal je nabirati cunje. To je šlo. S tem, da je iztikal po pariških smeti-

Ameriški G-men so zopet napravili konec strahotam roparske in morilske tolpe, ki je imela na vesti številno ropov in umorov. Bila je to proslava Bradyeva ganga. Policija jih je zasedla v neki trgovini orožja v Bangor, Me. Roparji so odprli ogenj in policija tudi. Dva roparja sta se zgrudila mrtva na tla. Eden je bil preluknjan od 72 krogel, drugi od 27. Gornja slika kaže prizor na ulici po bitki. Na cesti ležita ubita roparja Al Brady in Clarence Lee Shaffer. Spodaj na sliki vidite to trojico banditov, od leve proti desni: Al Brady, James Dallover, ki je bil v tej bitki ranjen in desno je Clarence Lee Shaffer.

ščih, da je zbiral cunje, ki so bile še za kaj, si je toliko prislužil, da ni od lakote umrl. Pariški cunjarji so poseben stan, ki se kar vržejo na blato in smeti, ki venomer iztikajo okoli po veleumestu in okolici. Celu najcenejša bivališča in prenočišča jih ne sprejmejo pod streho. Zatorej bivajo po kletih, podstrešjih; če ni na grušču in kamenju nobenega prostora, pa spijo stoje. Saj dosti, itak ne spijo; medtem ko Pariz še počiva in ko se pariški ponočnjaki vračajo z zabavišč domov, so cunjarji že na delu. Edino, kar jim lajša njih delo, je navada, ki je še ponekod v Parizu niso opustili, da pustijo zaboje s smetmi pred vrati. Le časih se morajo cunjarji vojskovati s psi, ki si želijo isto, kar cunjarji ljubijo.

Do svetovne vojne je ostal Auguste Beuret pri svoji družbi. Še nekaj več sreče je imel ko njegovi tovariši s ceste. Pred vrati veleumesta je namreč odkril barako brez gospodarja in v njej je bilo prostora za dve osebi, zanj in še za neko žensko, ki se je iz hvaležnosti za njeno skrb zanj, poročil z njo. Iz tega sklepano, da je Auguste Beuret, da si slabega razuma, vendarle boljše razumel ko njegov veliki oče, kaj razveseli srce preproste ženske. . . .

Potem so začeli "Zeppelin" metati bombe na Pariz in nemške granate so padale do predmestij. Rodin se je bal za svoje marmorne bogove. Treba mu je bilo človeka, ki bi pazil nanje. A moški so bili odšli iz Pariza. Rodin se je spomnil svojega sina. Tako je imel Auguste Beuret spet za nekaj časa streho; ki ni niti deževalo niti pihalo skozi njo. Celu svojo ženo je smel privedi s seboj. A ko so začele zavezniške čete korakati v Pariz, je Rodin ukazal paru, naj se vrne nazaj v barako. Brez besede sta slušala. Auguste Beuret je spet nabiral cunje in žena mu je pomagala. Njo so pokopali in on je nabiral sam, dokler ga niso na pločniku pobrali, ga odpeljali v bolnišnico in ga na občinske stroške pokopali.

Do poslednjega vzdihljaja je zamolčal svojo skrivnost, da bi ne omadeževal nesmrtnosti svojega očeta. Nedelžno in hrabro je živel, da skoraj ni zaslužil te huče usode, da se je rodil in da je umrl kot sin veleuma, kateri je bil v zvezi z bogovi in ki zato ni poznal bridkosti majhnih ljudi. . . .

Nov napad na sirotne davkoplačevalce

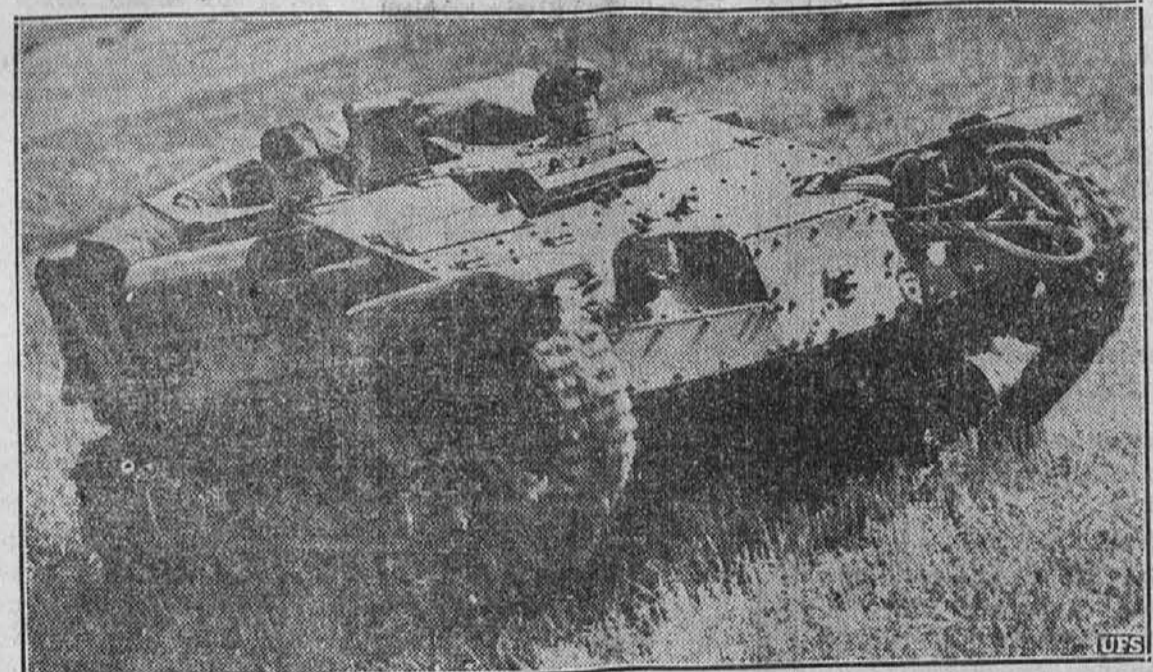
Cleveland. — Perry Graham, bivši odvetnik likvidatorja Union Trust banke, je v imenu Siwell Properties Co., 10610 Pasadena Ave., vložil na Common Pleas sodni tožbo, ki namerava razglasiti nepostavnost takozvane Whittemore postave, ki je dala tisočerm malim lastnikom posestev priliko, da so lahko plačali v obrokih zastale davke, tako da njih posestvo ni bilo prodano na javni dražbi. Samo v Clevelandu se je tekem zadnjih dveh let 52,000 malih davkoplačevalcev poslužilo te postave. V črnih časih depresije in krize niso delali niti zaslužili, dolgovali so na hiši, pa niso mogli plačevati niti na dolg, niti obresti. V tem se jih je usmilila državna postavodaja, ki je sprejela Whittemore postavo, ki je olajšala stotisočerm njih breme in ohranila domove delavskim družinam. Sedaj so se pa oglasili bogati interesi, ki želijo iz reveža izvleči zadnji cent in pravijo, da Whittemore postavo ni ustavna, ker dovoljuje revnim nekaj prednosti, katerih nimajo bogatini, a pred postavo bi morali biti vsi enaki. Teško bo dobiti sodnika v Clevelandu, ki se bo drznil pognati 100,000 ljudi iz njih hiš in jih vreči na cesto s tem, da proglasi Whittemore postavo za proti-ustavno!

MALI OGLASI

Eče se ženska
za hišna opravila. Naslov se zve v uradu tega lista. (259)

Dekle ali ženska
srednje starosti dobi delo za hišna opravila. Je lahko zvečer pri hiši ali pa gre na svoj dom. Vprašajte na 17202 Grovewood Ave. (257)

Izvrsten mošt!
Ako želite imeti letos izvrsten mošt in okusno domačo vinski kapljico, tedaj naročite mošt sedaj pri spodaj podpisanim. Prihodnjih par tednov bom prešal grozdje v Newburgu pri Mrs. Fogačnik. Garantiram, da bo vsakdo postrežen z najboljšim blagom in da bo zadovoljen z njim. Stiska se grozdje iz domačih farm v Geneva, Ohio. Kdor hoče imeti res dobro blago, naj se zglaš pri
Joseph Gramc
3563 E. 80th St. (258)

Pri vojaških manevrih francoske armade se je videlo najnovejši tip bojnih tankov, ki je bolj lahke vrste in namenjen za hitro prodiranje.

Četa ameriških marinov, ki so dospeli v Sangaj in ki so na potu do ameriškega poslanstva. Marini so v polni bojni opremljeni in so namenjeni, da branijo ameriško lastnino v Sangaju, kjer se vrše boji med Kitajci in Japonci.

STANOVANJA V NAJEM

Sledeča stanovanja se oddajo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najboljšem stanju.

- 1397 Addison Road, 6 sob, spodaj
- 1011 E. 70th St., 4 sobe, zgorej
- 5371 Stannard Ave., 5 sob, zgorej
- 887 Ansel Road, 4 sobe, spodaj
- 548 E. 123 St., 8 sob

Vprašajte pri
The North American Mortgage Loan Co.
6131 St. Clair Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po ramašalch: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

No. 257, Tues., Nov. 2, 1937

Na dan volitev

Volitve so največja pravica ameriškega državljan. Namreč zavednega, poštenega državljan, ki ni državljan iz vroka, ker poseduje s tem gotove pravice, pač pa je državljan, ker čuti, da ima gotove dolžnosti napram svojemu bližnjemu, napram vsej javnosti v borbi demokracije proti sebičnim silam, ki so neprestano na delu, da zagrenijo človeku na tem svetu žetak grenko življenje.

Prvi ameriški naseljenci v tem novem svetu niso imeli nobenih pravic, pač pa same dolžnosti napram kraljevi vladi. Plačevati so morali od sila visoke davke, spoštovati kraljevo gospodo in — molčati. Daleč proč od svoje domovine so bili tu raztreseni, brez moči, brez voditeljev. Vajeni v domovini težkega dela, so bili mnjenja, da bodo z enakim delom tudi v Ameriki napredovali, in predvsem postali — samostojni, neodvisni.

Od ustanovitve prve stalne naselbine v Ameriki leta 1620 pa vse do leta 1775, torej skozi 155 let, so Amerikanci garali in ubogali, plačevali in služili. Toda dolgoletna odstopnost od domovine, neizmerne težave naseljenec v borbi za življenjski obstanek, silne krivice, ki je tem naseljenec povzročala angleška kraljeva vlada — vse to je rodilo odpor. Kar nenadoma se je pojavila v srcih naseljenec pritažena želja po neodvisnosti, po družabni, družinski in politični svobodi.

Toda slabi so bili, orožja niso imeli, kajti borba za svobodo in neodvisnost je vselej združena s krvjo in žrtvami. Imeli so pa nekaj, kar je več kot orožje in smodnik. Zvestost so imeli, da se borijo za pravično stvar, zavest, da se borijo za boljšo bodočnost svojo in svojih otrok. To je napotilo peščico treh milijonov Amerikancev, da so se uprli in izzvali najbolj mogočnega gospoda, ki je tedaj vladal na svetu — angleškega kralja.

Po krvavi borbi za svobodo, ki je trajala osem let je zmagala želja po svobodi. Amerikanec je postal neodvisen in samsvoj. Po končani vojni so zastopniki naroda spisali ustavo Zedinjenih držav, ki je najvišja postava te dežele, in ki je še danes sveža in čvrsta, dasi je poteklo 150 let, odkar je bila narejena.

Ta ustava določa, da izvira vsa oblast v Ameriki iz naroda samega. Narod je najvišji vladar. In kako izvaja narod to svojo moč? S tem, da se poslužuje volivne pravice. Ta pravica je najmočnejše orožje v rokah svobodnih državljanov. Od predsednika pa vse do zadnjega mirovnega sodnika v zadnji vasi republike, vse je izvoljeno po narodni volji, vse je odvisno od — glasovnice.

Žal, da se narod ne poslužuje te svoje največje pravice, ki jo ima pod ameriško zastavo. Še precej sijajno se je odzval lansko leto pri predsedniških volitvah. Izmed 46 milijonov državljanov, ki lahko glasujejo, jih je prišlo do 39,000,000 na dan, ki so oddali svoje glasove. Toda tako številna udeležba svobodnega naroda pri volitvah je jako redka, ker pri milijonih ameriških državljanov še danes ne prevladuje zavest, da je baš glasovnica najbolj uspešno orožje v rokah inteligentnega naroda napram vsem onim, ki izkoriščajo narodno voljo in zavest.

V Ameriki prevladuje večina. In če ta večina krepko pride v javnost in pove svojo voljo, imamo navadno dobro vlado. Mnogokrat se pa zgodi, da ostane sicer značajan in inteligentni državljan doma, dočim so vse zlobne sile v sto procentni borbi, da se poslužijo glasovnice in pripehajo svojega človeka k vladi. In tedaj se zgodi, da zmaga stranka, kateri je sebičnost in privatna korist več kot pa blagostanje vsega naroda. Narod trpi, toda je sam kriv, ker se je pustil izkoristiti od prefrigate in zloglasne pešice ljudi.

Danes so v Clevelandu volitve. Gre se za izvolitev župana, ki je nasproten velikemu voditelju ameriškega naroda — Rooseveltu, ali pa za izvolitev demokrata McWilliamsa, ki je verni pristaš narodnega voditelja.

Predvsem, rojaki, državljanji, volite! Nikar ne ostani te doma, nikar ne bodite oropani svoje največje pravice, ki jo imate kot ameriški državljan. In ko ste sami opravili svojo dolžnost, to še ni dovolj. Pojdite k sosedu in prijatelju in peljite ga v volivno kočjo. Gre se za demokracijo in ljudsko vlado. Ne dajte, da se vam bodo jutri pristaši velikega kapitala režali! In 15,000 slovenskih volivcev v Clevelandu ima pri tem lahko odločilno besedo.

Kaj pravite!

Iz noge neke mize v New Yorku je pričela rasti veja. Kaj takega pa še ne! Tam je pa res moralo precej "od mize teči."

Viktorček Musolini, sinko laškega diktatorja, ki je prišel na obisk v Ameriko, jo je tako hitro popihal domov, da menda niti ni imel časa, da bi pokušil ameriško narodno jed — vinarce ali hot dogs. Niti toliko časa ni imel, da bi bil obiskal svojega rojaka Capcniija, ki rječari v varni ječi Alcatraz.

Clevelandska policija je našla strojno puško, ki jo je nekdo izgubil. Tehta 150 funtov. Najbrže je padla komu iz zadnjega hlačnega žepa. Kako so ljudje nepazljivi.

BESEDA IZ NARODA

Počivaj v miru, pionir!

Cleveland, O. — Kó sem bil po družini žnidaršičevi obveščen, da bi z menoj rad govoril težko bolni, sedaj rajni Anton Prinčič, sem ga našel na stolu poleg postelje sedečega. Tožil je sam nad seboj: "Glej, kam človek pride, kako mi odpoveduje ud za udom, kako mi pešajo moči. Zorim se ko trava na polju. Bog me reši trpljenja."

Teško je govoril, natiho je še mogel in počasi je izgovarjal besedo za besedo. Videlo se je, da gre njegovo življenje res k zatonu. Kar je pa še skrbelo moža, je bilo to, da si je domišljal, da je domačim v hiši v nadlego. Nikakor ni mogel videti, da bi moral kdo njemu streči, dokler ni čisto onemogel in oslabil.

Ko sem ga vpraševal po zgodovini njegovega življenja, je polagoma pripovedoval takole: "Doma sem iz Črešnjice, fara Trebelno. Tam sem preživel svoja otroška leta. Moj oče je bil Jože, mati Marija, rojena Hegler. Imel sem pet bratov in eno sestro. V družini sem bil jaz najstarejši. Pri birni sem bil v Trebelnem, za botra mi je bil g. Rozman. Kmalu zatem sem šel služiti za pastirja v Trebelno, kjer sem ostal do 16. leta. Potem sem šel v Novo mesto, kjer sem služil šest let. Ker pri hiši ni bilo gospodarja, sem opravljal vse gospodarske opravke, kot nakupoval vino in drugo.

"Od tam sem šel v Ljubljano k kamnoseku Čamerniku, kjer sem se izučil kamnoseške obrti. Tu se je pričelo šele moje pravo življenje, kajti to delo sem potem izvrševal tudi v Ameriki.

"Največji spomin, ki ga imam še na domovino, je neko drevo, ki sem ga vsadil na vrtu pri Čamerniku. Bila je hruska, ki je zrasla v mogočno drevo in sem jedel te hruske še potem, ko sem se vrnil enkrat v staro domovino. Drugi spomin na domovino je pa hiša, ki sem jo sezidal v Ljubljani, Zalokarjeva ulica 10. Tam so še danes umetno izklesani stebri pri vratih, katere sem izklesal na prav umeten način.

V tistem času, ko je bil v Ljubljani potres, sem bil v Bučki. Tam so bili stariši moje prve žene, s katero sva se poročila v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani. Moja žena je bila že od 12. leta v Ljubljani v službi, zato ni čudno, da se ji ni prav nič dopadlo v Ameriki, ko je leta 1907 prišla za menoj s tremi otroci. Najeli smo takrat stanovanje na Willson cesti, sedanji 55. cesti. Hiša je bila stara in lesena, vse zamazano in zakajeno. Kaj takega ni bilo v Ljubljani, zato se družina kar ni mogla navaditi tukaj. Starejši sin Anton je prosil, naj bi se vrnil zopet v Ljubljano. Toda tolažil sem jih, da se bodo že privadili.

"Že po osmih mesecih smo kupili svojo hišo na Bonna Ave. Drugo potem na 91. cesti. Tu se je pa že naselila bolezen v hišo, ki je pobrala ženo in sina. Od tedaj se je pri nas vse spremenilo. Cena hiš se je dvigala in kupil sem še več hiš, misleč, da se mi bodo obrestovale z najemnino. Toda z dohodki so bili tudi stroški in ena hiša je ugonobila drugo in hiše so odšle iz mojih rok, kakor so prišle. Ničesar se ni dalo rešiti. Sedaj me to že več ne zanima in naj bo kakor je božja volja."

Tako mi je pripovedoval pionir Prinčič. Pri postelji je vedno stala hči Ana, ki je ljubeznivo stregla dobremu očetu. Sin August je večkrat prihitel, da očetu olajša trpljenje s svojim obiskom. Zet Frank Znidaršič ga je pomagal prekladati v postelji, ker poprej tako junaško

telo, mu ni prav nič služilo.

"Do nekaj tednov nazaj," je pripovedovala hči Ana, "so oče v postelji še šivali. Da, očetu je bilo v največje veselje, če so imeli šivanko v rokah. Vedno so morali kaj delati, da so si preganjali dolge dneve. Potem so jim pa odpovedale oči in šivanka je počivala." Zet Frank se je pohvalil, kako so znali oče imenitno zašiti obleko, da se ni prav nič poznalo, kje so bili šivi.

Oče Prinčič so bili do zadnjega pri polni zavesti. Kakor se bliža sonce k zatonu, tako je počasi zahajalo tudi življenje 76-letnemu očetu, nekdanjemu korenjaku in pridnemu delavcu. Nešteto spomenikov je izklesal drugim, ki so legli pred njim v grob. Njegovo geslo vse življenje je bilo: moli in delaj! Tak je bil naš pionir Prinčič, ki je delal in molil od rane mladosti do zadnjega zdihljaja. O takem sodimo, da je tek svojega življenja pravilno porabil in bo mirno počival v Bogu, v katerega je zaupal in veroval. Večni ti mir in pokoj, utrujeni pionir!

A. G.

Glas za Novaka

Cleveland, O. — Naš dični kandidat Kennick ima na svojih plakatih poleg McWilliamsa tudi svoje ime. Sedaj se je pridružil pa republikancem in je za Burtona, čeprav ga republikanci niso ničesar prosili. Kar na svojo pest hoče v kalni vodi ribariti in voditi volivce za nos. No danes dobi svoje za svojo mišmašarsko politiko.

Kennick pravi, da je v 15 kontrah Evrope študiral politiko. To je za počiti! Človek se v par mesecih nauči vso politiko. Kar skozi to ali ono deželo in državo se pelja z vlakom. Pa gredečo pobere vso politiko. Seve, to je mogoče le takim ljudem, ki so odprte glave in politiko zajemajo kar s škafom.

Nasprotno je pa naš councilman Novak lepo ostal v Clevelandu in študiral mestne zadeve tukaj. Čeprav ima samo 6 razredov šole, kot trdi Kennick, je vseeno boljše, da se spozna z ljudmi tukaj, ko bi pa se po Evropi vozil in študiral evropske razmere po hotelih in restavrantih, ki nas nič ne brigajo, zlasti pa ne davkoplačevalce v Clevelandu.

Zelo se vtika tudi v našo politiko tukaj Kennickova žena, ki je komaj par mesecev tukaj in ki razume ameriško politiko toliko kot jaz kitajsko. Naj bi nam rajši povedala, kako je potovala v Ameriko in kako se ji kaj dopade tukaj, politiko naj pa prepusti nam, ki smo tukaj državljanji in s svojimi glasovnicami odločujemo o naši vladi.

Torej, dragi rojaki, danes vsi v volivne kočje in v 23. vardi napravimo vsi križ pred imenom John M. Novak. Pozdrav!

Viktor Sedej,
7213 Superior Ave.

Zadnji klic iz Euclida

Euclid, O. — Slovenski demokratiški klub v Euclidu priporoča vsem volivcem Mr. Kenneth J. Simsa kot župana za Euclid. On je ljudski prijatelj in pozna naše razmere. On razume lepe demokratske principe, da smo vsi enaki drug drugemu. Mr. Sims ima veliko spoštovanja do splošnega ljudstva. Ima lepe nazore do nas Slovencev, da znamo kot novi Amerikanci razsoditi, kaj je dobro ali slabo. Kadar bo Mr. Sims nastopil kot župan v Euclidu, bo strah, kateri prevladuje danes izginil s površja našega mesta. Ljudje se boje, da se jim kaj žalega

pripeti, ako nastopijo za Mr. Simsa, kar se je že v več slučajih pripetilo v letošnji kampanji. To je proti amerškemu geslu, katerega smo se naučili, ko smo dobili državljanske pravice.

Da, prijatelji, le nastopimo skupno in rešimo se diktature, katere prevladuje že leta v našem mestu Euclidu. Skrajni čas je, da pride zopet enkrat mesta vlada v ljudske roke. Saj so mestni uradniki le ljudski služabniki. V svobodni Ameriki ni prostora za diktatorje in ukazovalce. Mi ne potrebujemo župana, ki si gradi politično mašino z ljudskim denarjem. Tak župan ima pri sreči le sam svoj dobrobit, za ljudstvo se pa zanima samo šest tednov pred volitvami. Mi hočemo, da se to enkrat spremeni in da se vlada postavi na pravo podlago, na prave demokratske principe. To se bo pa ugotovilo, kadar Mr. Sims nastopi kot župan na čelu ljudske vlade.

Slovenski ljubimo svobodo in to je vzrok, da se je veliko številno volivcev pridružilo našemu gibanju, ker želijo in zahtevajo spremembo, svobodo, do katere smo upravičeni v svobodni Ameriki, da bomo vsi državljani imeli enake pravice pri mestni vladi. Saj je mesto tudi od nas Slovencev odvisno. Mi tvorimo 40 odstotkov prebivalstva in želimo, da smo enako pripoznañi pri mestni vladi v vseh ozirih.

Dragi prijatelji! Slovenski demokratiški klub bo vedno zagovarjal pravice za vso slovensko naselbino v vseh ozirih. Le nastopimo skupno danes na volivni dan in storimo svojo dolžnost. Potem bo strah, nadvlada in diktatorstvo odstranjen s površja našega mesta. Pozdrav vsem državljanom! Za Slovenski demokratiški klub,

M. F. Intihar, predsednik.

Klic vdovam!

Cleveland, O. — Vse tiste vdove, ki ste obljubile, da bi volile zame, če bi bil jaz kandidat za councilmana, volite za John M. Novaka in John McWilliamsa za župana. Na veselicah 6. novembra pa prideva oba, Novak in jaz. To bo tista veselica, ki jo privedite v soboto v Knausovi dvorani. Naš sedanji councilman Novak bo izvoljen z veliko večino in na omenjeni veselici bomo imeli že malo proslave, bi rekel. Na svidenje!

Joe Pograjc.

Vojvoda pride

Edward, vojvoda Windsor, pride v Cleveland dne 28. novembra. V Clevelandu se bo pomudil samo eno uro. Vojvoda bo tedaj napotju iz Akrona v Pittsburgh. Clevelandskas "boljše" ženske, kar koprnijo, da bodo ob tej priliki videli žensko, radi katere se je Edward odpovedal najmočnejšemu prestolu na svetu.

Nekateri bi radi imeli pse, če ne bi lajali. No, temu se je zdaj odpomaglo. Na sliki vidite psa, ki so ga pred kratkim pripeljali v Ameriko iz Angije, ki ima steer vse pasje lastnosti, samo laja ne. Ta pes je prvotno doma iz Afrike in se imenuje "Besenji."

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Dr. Stojanović je eden izmed onih redkih jugoslovanskih diplomatov, ki je res cel Jugoslovane ter upošteva prav tako Slovence kot Srbe, dasi je sam po narodnosti Srb, pa je, skoro bi rekel, še bolj naklonjen Slovence in Hrvatom kot pa Srbom. Da je dr. Stojanović tak je to deloma pripisovati dejstvu, da se je kot vojak boril v srbski armadi za časa svetovne vojne, ter kot tak videl marsikaj, kar ga je napravilo res dobrega Jugoslavana, ki ve, kaj je jugoslovanstvo, ve, da so Slovenci prav tako dobri Jugoslavani kot pa Srbi. Na bojišču je bil dr. Stojanović ranjen, kar dokazuje, da je marsikaj prestal za jugoslovanstvo. Drugo, kar dela dr. Stojanovića tako simpatičnega je njegova prikupljiva zunanjost in pa obnašanje, tako, da se ti kar namah prikupi in prikupil se je meni, ko sem ga prvič videl v Clevelandu, kot slehernemu, ki ga je imel priliko srečati.

Ker je bil z menoj tudi g. Slave Trošt, ki zavzema na konzulatu častno mesto izseljeniškega komisarja in je bil za časa svetovne vojne jugoslovanski prostovoljec, smo si tekem obedu in zlasti pa po obedu imeli marsikaj povedati iz vojaškega življenja. Vsem trem je bila svetovna vojna predobro znana, zato nam je čas v taki družbi prav naglo potekal in jaz sem se počutil povsem domačega. Ko sem se leta 1913 nahajal v uradu avstro-ogrškega konzula v Clevelandu, se mi je zdelo, da sem res tujec med tujci. Tukaj pri generalnem konzulu pa enostavno domačin. Tako je v domači državi. Res je, da je treba pri ujedinijenju Jugoslovancev še marsikaj poravnati in pa preurediti, da bo kar mogoče vsem prav. Dosti je še treba, pravim, ali potrpeti bo treba malo vsem in nekaterim tudi popustiti, pa bo šlo. Samo več razumevanja je treba in to onim kot drugim.

Če bi bili še drugi jugoslovanski diplomatje tako razumni in pametni kot je dr. Stojanović, pa bi bilo že sedaj povsem boljše. Že se je nagibalo proti večeru, ko sem se poslovil od dr. Stojanovića. On je moral iti na neko slavnost v neko drugo mesto. Ako bi že prej ne obljubil, da pride tja, je dejal, bi me spremlil na parnik. Voščil mi je srečno pot in razšli smo se. G. Trošt me je povabil, da grem še na njegov dom za nekoliko časa, čemur sem se seveda odzval ter šel z njim. Tam sino se še malo pozabavali v družbi g. Trošta in njegove soproge ter njegovega brata, profesorja Milana Trošta. Vsi so napravili name najboljši vtis.

Ob 10. uri je bilo treba odriditi na parnik, da ga ne zamudim, kar bi bilo prav neprijetno. Z menoj sta šla tudi oba, Slave in Milan Trošt. Spotoma sem si še kupil fotografski aparat, da si tu pa tam kak kraj, ki mi bo posebno povšeči, vzamem seboj za spomin. Blizu enajste ure je že bilo, ko smo prišli na pomol North German Lloyd, kjer je bil zasidran brzoparnik "Europa" od Severo-nemškega Lloydja, da me ponese v Evropo. Zivahno je bilo vrvenje na pomolu. Bilo je ravno v času, ko so ljudje najbolj vrel na parnik. Tudi jaz sem jo krenil gori po stopnicah ter se izročil v varstvo tega morskega velikana ali bolje rečeno: plavajoče palače. Prtljago sem že prej oddal ter so jo spravili v kabino še predno sem jaz došel tja. Kar prevzet sem bil nad lepoto, redom in postrežbo in pa prijaznostjo osebja na parniku. Trikrat sem že preplul Atlantski ocean, a na takem parniku se pa še nisem

vozil, prav res, da ne! Kabina, katero so mi odkazali, se je mogla kosati z najmodernejšo sobo razkošnega hotela.

Ko sem odložil v kabini svoje stvari, sem šel gori na krov parnika in gledal panoramo New Yorka, ki je bil čarobno razsvetljen od tisočev in tisočev luči. Bil je krasen razgled. Moja dva spremljevalca, Slave in Milan Trošt, sta se med tem tudi poslovala, ker so se že pripravljali, da potegnejo gori mostove, ki so vodili na parnik. Voščila sta mi srečno pot, ter odšla na svoj dom. Jaz pa se nikakor nisem mogel dovolj nagledati krasno razsvetljenega mesta, zlasti velikih nebotičnikov, ki so kipele kvišku kakor ogromni ožarjeni stebri. Nekaj minut po polnoči je dal parnik znamenje za odhod. Stroji so ropotali, ter vlekli kvišku ogromne mačke, godba je zaigrala, parnik da znamenje za odhod drugič, nato tretjič. Ogromna ladja se prične prav počasi pomikati nazaj, da pride ven od pomola, majhen parnik jo vleče, nato se počasi zasučje, ter prične počasi rezati valove. Sprva počasi, a potem vedno hitreje, tako, da smo kmalu mimo ogromnega spomenika "boginje Svobode" in ne posebno dolgo, pa nam je izginil izpred oči New York.

Že zelo pozno v noč je bilo, ko sem šel spat. Postelja je bila zelo udobna in sem prav kmalu trdno zaspal. Motilo me ni nič, saj sem bil sam v kabini. Velik dan je že bil, ko sem se spravil pokonci, tako, da sem bil za zajtrk že kar malo pozen, a sem vendarle šel. Obedna dvorana, krasno dekorirana, je napravila name najboljši vtis. Po stenah dvorane so bile slike iz grške mitologije, razni grški bogovi in druge podobne stvari. To me je tembolj zanimalo, ker sem bil namenjen, da posetim tudi Grško, zlasti Atene. Pri mizi v jedilni dvorani sva bila dva in sicer je bil drug pri mizi mlad pa inteligentni Italijan, s katerim sva kar kmalu postala prijatelja. Potoval je tudi na obisk za par mesecev. Doma je bil, kakor mi je pravil, tam nekje blizu Naplja. Kakor jaz, tako je tudi on približno tako dolgo spal, tako, da sva imela zajtrk kar skupaj. Na mizi je že bil pripravljen za vsakega jedilni list, da si lahko poljudno izbereš kar pač hočeš. Ena stran lepo dekoriranega lista je bila v nemškem, druga pa v angleškem jeziku, in če pa slučajno nisi kaj razumel, si pa vprašal zelo postrežljivega strežnika, pa ti je pojasnil to in ono. Znajo pa povečini vsi poleg nemščine tudi angleško. Hrana na ladji je bila res prvovrstna in postrežba, da si boljše ne moreš želeli. Saj ti dajo vse kar hočeš. (Dalje sledi)

Dr. Robert Ley, vodja nemške delavske stranke, ki je razkazoval angleškemu vojvodi Windsorju nemške zanimivosti. Windsor se je zlasti zanimal za delavski položaj v Nemčiji.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem faviraku K. Maya

"Pa jih vendar ponoči ne vidiš!"

"Effendi, vedi, da ljubim noč! Noč je moja prijateljica. V tihi, samotni noči se človek laže pogovarja s svojim Bogom. In zato prihajam tudi ponoči sem gori, da sem bliže svojemu Bogu."

"Pa tudi zato, ker se sme nekateri cvetlice utrpati le ponoči."

"Res?"

"Da! Nekateri cvetlice duhtijo le ponoči, nekateri pa samo ponoči bedijo, po dnevi pa spijo. In te se sme le ponoči utrpati. In take cvetlice so moje posebne prijateljice. Ponoči jih obiskujem, sedim pri njih pa poslušam, kaj mi bodo povedale."

"In tudi nocoj sem prišla, da si utrgam tako cvetlico. Kralj je."

"Kralj?"

"Da. Ga ne poznaš?"

"Ne."

"Kralj je in če umre, umre z njim vred tudi ves njegov rod, vsi njegovi podaniki."

Revena, preprosta zeliščarica je imela globoko, nežno čutečo dušo in prav čudovito se je razumevala z naravo. V potu obraza se je mučila in preživljala svojo družinico, pa še je našla čas, da je ponoči obiskovala svoje prijateljice cvetlice, se pogovarjala z njimi in prisluškovala njihovim skrivnostim.

"Kralja torej poznaš med cvetlicami?" sem radoveden vprašal. "Kako pa mu je ime?"

"Hadž Marjam. Škoda, da te cvetlice ne poznajo!"

"Poznam jo. Pa nisem vedel, da ima svojega kralja."

"Ima ga. Pa le malokdo ve za kralja in tudi med temi se le redkokateremu posreči, da bi ga našel. Zelo je treba ljubiti cvetlico hadž Marjam in zelo dobro jo je treba poznati, le tak bo našel kralja. Njegov rod raste na nerodovitnih mestih, na pobočjih, v skalovju, po golih rebrih. V krogu je naseljen okoli svojega kralja. Ta krog je majhen, včasih pa tudi precej velik. In natančno sredi kroga stoji kralj."

Hadž Marjam sem poznal. Med osate spada. Po naše pomeni njegovo ime "Marijin križ." Pri nas ga imenujejo Marijin osat, pa le redko ga je najti. Doma je v deželah Sredozemskega morja.

Zeliščarica je vneto nadaljevala.

"Hadž Marjam je zelo suh in krhek osat. Njegovo steblo je tenko ko nožev rezilo, kralj se razraste za dva pednja na široko in vrhu glave ima na temnem ozadju zarisan svetel križ. In tisti križ se blešči ponoči."

"Res?"

"Ne lažem, effendi! Sama sem cvetlico že opazovala in tudi nocoj jo bom videla."

"Torej veš, kje raste kralj?"

"Vem. Že dolgo ga opazujem."

"Pa ga boš utrjala?"

"Da. Samo nocojšnjo noč se"

STANOVANJA V NAJEM

Sledeča stanovanja se oddajo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najboljšem stanju.

1397 Addison Road, 6 sob, spodaj

1011 E. 70th St., 4 sobe, zgorej

5371 Stannard Ave., 5 sob, zgorej

887 Ansel Road, 4 sobe, spodaj

548 E. 123 St., 8 sob

Vprašajte pri

The North American Mortgage Loan Co.

6131 St. Clair Ave.

1937	NOV.	1937
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

NOVEMBER

6.—Klub slovenskih vdov priredi plesno veselico v Knausovi dvorani.

7.—Jesenska prireditev z večerjo in "Floor Show," ples, priredi društva Najsvetejšega Imena v novi šoli sv. Vida.

7.—25-letnica društva Kras št. 8 SDZ v Slovenskem domu na Holmes Ave.

7.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ priredi jesensko zabavo v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

7.—Plesna prireditev društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Igra, ples in domača zabava, v Knausovi dvorani.

13.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

13.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ priredi zabaven večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

13.—Jugoslav (Slovene) Club priredi družabno veselico v Knausovi dvorani.

14.—Martinov večer društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ v cerkveni dvorani fare sv. Kristine.

14.—Jesenski koncert mladinskega pevskega zbora Črčki v S. N. Domu na 80. cesti.

14.—Samostojni pevski zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. Doma.

14.—Združeni Slovenci na Jutrovem priredijo domačo zabavo v Slovenski delavski dvorani.

17.—Marijina družba, plesna zabava za revne farane, v šolski dvorani sv. Vida.

20.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

21.—Pevsko društvo Lira, koncert v avditoriju S. N. D.

21.—Koncert Pevskega zbora Cvet v S. D. D. na Prince Ave.

21.—Koncert in ples društva Adrija v Slovenskem društve-

DECEMBER

5.—Oltarno društvo sv. Vida ima večerjo v novi šoli sv. Vida.

28.—Marijina družba, ples v novi šoli sv. Vida.

31.—Privatna zabava društva Orel v šolski dvorani sv. Vida.

Sin veleuma

Iz Pariza poročajo, da je bilo v teh dneh v časopisih, da je v Parizu umrl Auguste Beuret, ubogi poblazelni starček. Večina ljudi se ni niti zmenila za vrstico te objave. In vendar je bil ta Auguste Beuret edini sin velikega umetnika, tudi pri nas slavjenega kiparja Rodina. Posebni so pa vzroki za to, da ni imel priimka svojega očeta in da je umrl v neskončni bedi in revščini ko zavržena žival.

Rodin, častivec telesne lepote, je bil že ob rojstvu svojega sina razočaran. Sinček je bil grdega obraza, že v zibelki je kazal znake otopelosti. Pod najtežjimi okoliščinami je mati rodila to dete takrat, ko si je moral Rodin še z rokodelstvom služiti tisto, kar je potreboval za razvoj svojih idealov. Ona je bila deklica najpreprostejšega stanu, on pa ji je nalagal vsa bremena bednega gospodinjstva. Drugega veseljca ni ni privoščil. V svojih štirih stenah je bil Rodin samotni tiran, redkobeseden je bil in zahteven zlasti s svojo ženo, ki je izhajala kakor on — iz najnižjih slojev in ki je zanj kuhala in prala.

Vsa dela je izvrševala tiho in požrtvovalno, nikoli se ni zoperstala, nikoli zahtevala vpogleda v duhovne zadeve Rodina. Bi-

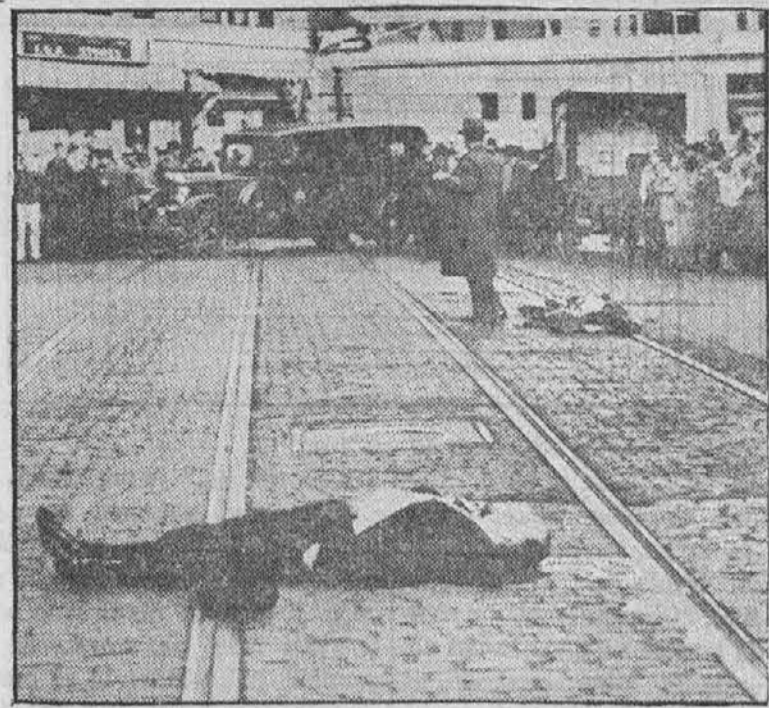
la mu je dekla, da bi dejali, da je bila v tem tudi ona duševni velikan, če bi ne vedeli, da je spadala k tistim, ki so že rojeni za dekle. Nikoli ji ni prišlo na mar, da ima tudi ona kake pravice. Ostala je gospodična Beuret in ni znano, ali je kdaj upala ali zahtevala, da postane gospa Rodinova.

Potem se je rodil sin, nezaželen družinski prirastek, nepotje umetniku, ki je zahteval mir in snago, ki pa ni vedel, kaj je družina. Že so ga začele mučiti uganke gotskih katedral in skrivnosti Venere iz Mila. Otrok s spačenim obrazom ga je le motil in tem bolj, čim bolj se je Rodinov genij razvijal. Sicer je dal fantku svoje ime (Auguste), da bi ga pa iz brezimnega niča dvignil k sebi, mu še na mar ni prišlo. Svojega sina ni pozaknil, tudi takrat ne, ko se je Rodin odločil, da se, seveda šele na svoji smrtni postelji, poroči z gospodično Beuretovo, da bi tako vsaj, ki ga je dolga desetletja trdega dela zanj prejemale le v obliki nekaterih oblek in malo hrane.

Sin, Auguste Beuret, je začel hoditi v šolo. A nikoli mu ni kaj trajnega hotelo v glavo. Oče je bil tedaj pač zadosti bogat, da bi bil dal sina zasebno poučevati. A niti spomnil se ni tega. Auguste Beuret se je komaj naučil črkovati. Duhovnega teka torej ni kazal, tem bolj pa živalskega. Da bi ga zastoj ne redil, ga je oče prisilil, naj dela tisto kar mati. Auguste Beuret je moral ribati, pometati, po očetovi delavnici brisati prah po kipih. Bil je jako marljiv, prav tako molčeč in skromen ko mati in prav tako boječ, da bi česa ne pokvaril in bi ne bil psovan.

Nekega jutra, ko je umival okna, se mu je zvrtele. Telebnil je na pločnik. Ko so ga odsvolili iz bolnišnice, ni mogel niti teh del več opravljati. Oče ni poznal lepote. On si je izklesal svoj lastni genij in simbole genijev, ki so mu bili sorodni. Njegov pomagač naj bi čepel brez dela, niti tal ni mogel več poribati? Ven z njim!

Auguste Beuret si je iskal služka kot nosač pohištva, česar pa seveda ni zmoget. Poskušal je nabirati cunje. To je šlo. S tem, da je iztikal po pariških smeti-

Ameriški G-men so zopet napravili konec strahotam roparske in morilske tolpe, ki je imela na vesti številno ropov in umorov. Bila je to proslula Bradyeva ganga. Policija jih je zasledila v neki trgovini orožja v Bangor, Me. Roparji so odprli ogenj in policija tudi. Dva roparja sta se zgrudila mrtva na tla. Eden je bil preluknjan od 72 krogel, drugi od 27. Gornja slika kaže prizor na ulici po bitki. Na cesti ležita ubita roparja Al Brady in Clarence Lee Shaffer. Spodaj na sliki vidite to trojico banditov, od leve proti desni: Al Brady, James Dalhover, ki je bil v tej bitki ranjen in desno je Clarence Lee Shaffer.

Nov napad na sirotne davkoplačevalce

Cleveland. — Perry Graham, bivši odvjetnik likvidatorja Union Trust banke, je v imenu Siwell Properties Co., 10610 Pasadena Ave., vložil na Common Pleas sodni tožbo, ki namerava razglasiti nepostavnost takozvane Whittemore postavke, ki je dala tisočerm malim lastnikom posestev priliko, da so lahko plačali v obrokih zaostale davke, tako da njih posestvo ni bilo prodano na javni dražbi. Samo v Clevelandu se je tekom zadnjih dveh let 52.000 malih davkoplačevalcev poslužilo te postavke. V črnih časih depresije in krize niso delali niti zaslužili, dolgovali so na hiši, pa niso mogli plačevati niti na dolg, niti obresti. V tem se jih je usmilila državna postavodajca, ki je sprejela Whittemore postavko, ki je olajšala stotočerm njih breme in ohranila domove delavskim družinam. Sedaj so se pa oglašili bogati interesi, ki želijo iz reveža izvleči zadnji cent in pravijo, da Whittemore postavka ni ustavna, ker dovoljuje revnim nekaj prednosti, katerih nimajo bogatini, a pred postavo bi morali biti vsi enaki. Težko bo dobiti sodnika v Clevelandu, ki se bo drznil pognati 100.000 ljudi iz njih hiš in jih vrči na cesto s tem, da proglasi Whittemore postavko za proti-ustavno!

MALI OGLASI

Išče se ženska

za hišna opravila. Naslov se zve v uradu tega lista. (259)

Dekle ali ženska

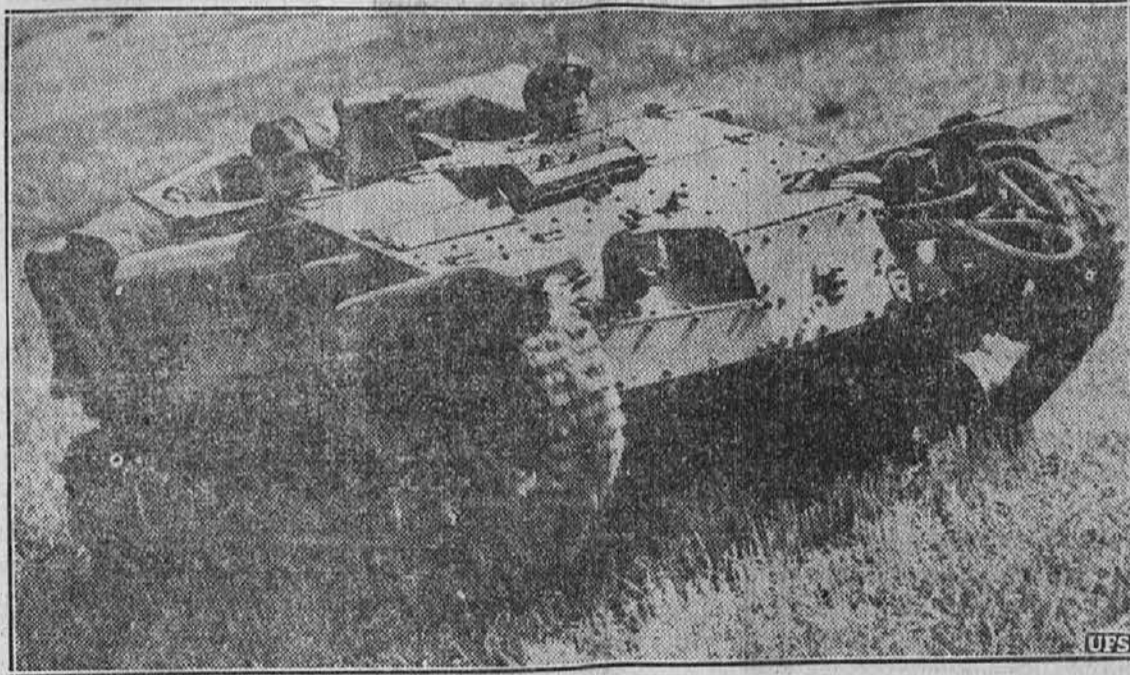
srednje starosti dobi delo za hišna opravila. Je lahko zvečer pri hiši ali pa gre na svoj dom. Vprašajte na 17202 Grovewood Ave. (257)

Izvrsten mošt!

Ako želite imeti letos izvrsten mošt in okusno domačo vinsko kapljico, tedaj naročite mošt sedaj pri spodaj podpisanem. Prihodnjih par tednov bom prešal grozdje v Newburgu pri Mrs. Pogačnik. Garantiram, da bo vsakdo postrežen z najboljšim blagom in da bo zadovoljen z ujem. Stiska se grozdje iz domačih farm v Geneva, Ohio. Kdor hoče imeti res dobro blago, naj se zgleda pri

Joseph Gramc

3568 E. 80th St. (258)

Pri vojaških manevrih francoske armade se je videlo najnovejši tip bojnih tankov, ki je bolj lahke vrste in namenjen za hitro prodiranje.

Četa ameriških marinov, ki so dospeli v Sangaj in ki so na potu do ameriškega polanstva. Marini so v polni bojni opremi in so namenjeni, da branijo ameriško lastnino v Sangaju, kjer se vrše boji med Kitajci in Japonci.

Železna cesta

ROMAN

Niti pogledala ni odprtega zavojca, še zmenila se ni zanj. Spet je sedela sključena kakor preje, spet je mrko strmela v valove potoka. Neale jo je z obupom opazoval. Obhajala ga je slutnja, da bo treba neskončnega potrpljenja in silne, magnetične volje, ako naj jo iztrga iz te čemerne toposti. Zavedal se je, kako težka mu bo ta naloga. Toda vse, kar je bilo nedosežno in nemogoče, je od nekadašnjega Nealeu pogum. S stisnjenimi zobmi je prisegel sam pri sebi, da hoče biti nežen kakor ženska, potrpežljiv kakor svetnik, umen kakor zdravnik in poln ljubezni kakor oče — vse, samo da reši to dekelce groba, kateremu se je vidno bližala. Dotaknil se je njegove ramena.

"Ali me razumete, če govorim?"
"Da," je zamrmrala. Njen glas je bil droban kakor iz daljine dalje; poznalo se ji je, da govori le z mukom.

"Rešil sem vam življenje."
"Oh, mar bi me bili pustili, da bi bila umrla."
Neale ji ni mogel izgovoriti nobene besede več. Nato je izpremenil pogovor, razkazoval ji stvari, ki jih je bil prinesel — ovratne rute, šal, zrcalce — in silil vanjo, naj jih pogleda. Njena lastna slika v zrcalu je ni zanimala. Poizkušal je zbuditi v njej deklško ničemurnost. Vse zaman.

"Vaši lasje so čisto razkuštrani," je dejal ter vzel iz zavojca češelj in ščetko. "Nate, počestite si jih."
"Ne, ne, ne," je zastokala. "Nu prav, počestem vam jih jaz." Čudeč se njeni potrpežljivosti, ki se je vendar nadejal odpora, ji je česal razmršene lase. V svoji resni zaverovanosti ni pomislil, kako čuden bi se moral zdeti njegov popravek vsakomur, kdor bi ga po naključju opazoval. Tako je bil zamaknjen v delo, da ni videl Larryja Kinga, ki jo je počasi primahal k njima.

Cowboy je ves ostrmel, a nato se je zarežal od zadovoljstva. Dekletu je bilo očividno že bolje; ni se bilo bati ničesar več.
"O, imenitno!" je vzkliknil s svojim zategnjenim glasom. "Saj sem vedel, Neale, od nekadašnjem vedel, da si ženskar." S temi besedami je sedel k njima v travo.

Dekličin obraz je bil napoj skrit pod bujnimi lasmi; glavo je držala pobešeno. Neale je sva-reče ošinil Larryja z očmi, češ, naj si ne dovoljuje dovtipov.

"Moj prijatelj, cowboy Larry Red King," je rekel Neale. "Bil je z menoj, ko sem vas našel."
"Larry — Red — King," je zamrmralo dekle. "Meni je ime Allie."
Neale se je bilo spet posrečilo, da je zrahljal njeno trmasto odločnost. Odgovor, ki ga je dala, ga je tolikanj osupil, da je izpustil ščetko in se je zastrmel v Larryja. In Larryjev veseli re-žaj je izginil; pogledal ji je v lice in skrb mu je prepregla obraz.

"Allie — nu, drago mi je, da češelj in ščetko." "Nate, počestite vas, spoznam," je zajecjal; še nikoli ni bil slišal Neale v njegovem glasu toli globokega čuvstva. Še enkrat se je cowboy ozrl v žalostno, blede lice, nato je vstal in odšel, zamišljeno vlekoč noge za seboj.

"Allie vam je ime?" je rekel Neale. "Nu, Allie — in druga-če?"
Izmed sto vprašanj je odgovorila komaj na eno; njegove besede niso našle poti do njenega umevanja.

"Ali se hočete zdaj splesti?" jo je vprašal.
Odgovor je bil običajni enolični "ne," toda njene roke so seogle v bogate lase in so jih začele mehanično spletati. Nazadnje jo je pripravil do tega, da se je z njim izprehodila ob potoku in da je malce jedla in pila.

Ko je bil dan pri kraju, se je čutil tako iznemoglega, kakor da se je pravkar vrnil z napornega plezanja v gorah. A misel, da jo lahko prisili k neki brezvoljni, nezavedni poslušnosti, ga je vendarle hrabrila.

Drugi dan se je pokazalo v Alliečinem stanju skoro neopazno zboljšanje. Uro pred izatomom solnca je sklenil Neale, da odri- ne na pot, in je velel Larryju, naj stopi po konja. Nato je šel k Allie.
"Allie." Večkrat je moral ponoviti njeno ime, preden ga je začula. Nato je vzdignila glavo. Globina in turobna zapuščenaost njenih oči ga je bolelastno presu-nila.
"Vrniti se moram v tabor. Kmalu se spet oglašim."
Z naglo kretnjo ga je zgrabila za komolec.
"Ne hodite proč!" Mrka tesno- ba ji je strmela iz oči.
Ta nenadna, žarka prošnja je zadela Neala kakor blisk. Ob- enem pa je začutil veliko, nezna- no radost. Potrpežljivo je jel razlagati, da mora na delo, a da se kmalu vrne in jo poseti; toda še preden je nehal govoriti, je Allie spet utonila v svojo topo, mračno brezutnost.

General Lodge in njegov štab so bili sklenili, da razumestijo ob zasnovani železniški progi več inženjerjev, ki naj bi proučili snežne zamete. Dognanje kraje- vnihih prilik v teku prihodnjih zim je bilo sila važno za gradnjo železnice. Kdor je prevzel ta po- sel, se je moral pripraviti na težke napore, toda Neale se je radovoljno javil in šef mu je pri- srčno čestital za to. Določili so ga, da prouči učinke snežnih za- metov ob Shermanovem prelazu.

Ko se je spet oglašil v Slin- gerlandovi koči, je Neale odvel nastavarja v kraj, na senčen prostorček pod visokimi borovci, in mu je razložil svoje načrte za zimo.

"Zmrznili boste, sinko!" je vzkliknil nastavar.

"Razume se, da si zgradim kadaro in se pripravim za naj- hujši mraz."
Singerland je zmajal s kosma- to glavom. "Stavim, da ne pozna- te tukajšnjih zim tako dobro ka- kor jaz. Toda dolgi greben, ki ga imenujete Shermanov prelaz — hm, saj ni tako daleč odtod, da ne bi mogli po smučeh do nje- ga, razen kadar je vreme od sile slabo. Rekel bi, da ostanite kar tu pri meni."
"Izvrstno!" je vzkliknil Neale. "In zdaj — zastran Allie."
"Da, zastran Allie!"
"Ali naj jo pustim tu ali naj jo spravim s prvo karavano na- zaj v Omaha ali pa z vojniki v Fort Fetterman?"
"V vašem varstvu je, sinko, a dejal bi, da jo rajši pustite tu, posebno zdaj, ko ostanete pri naju. Ubožica bi umrla ali vsaj zmešalo bi se ji, če bi jo poslali drugam. Ne pove nam niti tega, ali ji še kje živijo svojci. Zdi se mi, da je čisto sama na svetu. Najbolje bo, da ostane pri naju dveh. Dekletce se mi je kar pri- ljubilo."
(Dalje prihodnjič.)

Podpirajte slovenske trgovce!

Frank Ban, rojen 23. julija leta 1888 v Gor. Obreža pri Brezicah na Stajerskem. Vsiel nesrečnega padca pri delu je preminul dne 2. oktobra ob 7. uri zvečer ter bil pokopan iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Sv. Kristine na Bliss Rd. na sv. Pavla pokopališču dne 7. oktobra ob 9. uri do- poldne. Pokojni je bil član društva Glas Clevelandskih Delav- cev št. 9 SDZ. ter delničar Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Poleg močno žaluječe soproge in treh hčerk za- pušča v Geneva, Ohio, brata Jerryja ter v stari domovini tri brate in tri sestre in več bližnjih sorodnikov.

V globoki hvalečnosti nas dolžnost veže, da se iskreno za- hvalimo vsem, ki so položili vence ob krsti nezabnega soproga in četa ter s tem izrazili globoko prijateljsko sočutje. Naša zahvala naj velja sledečim: Družini Sterle, družini Smolčić, Mr. in Mrs. Mallers, družini J. Ban, Mr. John Levak, Mrs. Mary Vo- dičar, Mr. in Mrs. Habich, družini Zupančić, Mr. in Mrs. Scho- ber, družini Debeljak, Rosemary in Louise Brose, družini Cer- nelich, družini Kocin, družini Kremžar, Jeanette in Daniel Men- cin, družini Molan, družini Pozun, družini Rogel, družini Slo- kar, družini Zadanik, vence prijateljev in ožjih rojakov, vence prijateljev in sosedov v Enclid, O.; družini Kutcher, društvo Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ, Bliss Rd. Coal & Supply Co., Nickel Plate Foundry Co., Employees of Nickel Plate Co., Em- ployees of Davies Can Co.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za sv. maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Obilni darovi so nam bili ob času briske izgube neizmerna tolažba. Za- hvala naj velja sledečim: Družina J. Ban, Mrs. Mary Bartel, Mrs. Mary Bradach, družina Bogovich, Mr. in Mrs. Brahovich, Mr. in Mrs. Berčić, Mr. in Mrs. Cernelich, Mr. Joe Debeljak, Mr. in Mrs. Dragolich, Mr. in Mrs. Dežman, E. 236 St.; Mrs. Dež- man, Glass Ave.; Mr. in Mrs. Elesh, družina Eckart, družina Anthony J. Fortuna, Mr. F. Gerlica, Perry, Ohio; Mr. F. Ger- govich, Mr. in Mrs. Gnidica, Mr. in Mrs. Hribar, E. 102 St.; Mrs. Mary Habich, Mr. John Hlad, Mr. in Mrs. Ivanšek, dru- žina Jelovec, Mr. Andy Jerman, Mr. in Mrs. Jalovec, North Grove, Geneva, Ohio; Mrs. Agnes Jerič, Mr. Frenk, Mr. Matt Kutcher, Mr. in Mrs. Kovačić, E. 71 St.; Mr. in Mrs. Korosic, družina Knuffe, Ivan Ave.; Mr. in Mrs. Kovačić, E. 237 St.; Mr. in Mrs. Kocin, Mr. in Mrs. Rudolf Koletič, Mr. A. Kozorog, Mr. in Mrs. Anton Luzar, Mr. in Mrs. Metrić, Mr. Paul Molan, Mid- dle Ridge Rd., Madison, Ohio; Mrs. Martin Mencia, Mr. in Mrs. Marinko, Mr. in Mrs. Mramor, E. 76 St.; Mrs. Markusic, Mrs. Felix Novine, Mrs. Antonia Nemeč, Mr. Frank Ogrudar, Mrs. Josephine Pickel, Mr. John Pekol, Mr. John Pinkorich, Mr. in Mrs. Pozun, Mr. in Mrs. Henry Pollack, Mr. Frank Planinc, Mr. Louis F. Petrich, Mr. L. Pibernik, Mr. in Mrs. Petrich, Mr. Frank Rozic, Mr. in Mrs. Raker, Mr. Frank Rebolj, Mr. in Mrs. Rob- erts, družina Stopar, Špeh bratje, Mr. in Mrs. Shuster, Mr. in Mrs. M. Suhadolc, Mr. in Mrs. Sterk, Mr. in Mrs. Sajovec, dru- žina Slokar, Mr. in Mrs. Trtnik, Mrs. Mary Tekauc, Mr. in Mrs. Turk, Mr. in Mrs. Jos. Vihtelic, družina Vidmar, Mrs. Mary Vo- dičar, Mr. in Mrs. Walters, Mr. in Mrs. Zorko, Tyrone Ave.; družina Zorko, Holmes Ave.; Mr. Mike Zelko, Mr. Paul Zni- darsič, družina Zalec, Mr. Vincent Žitnik in Mr. Frenk, 1090 E. 69th St.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali za prevoz spremiljal- cev na pokopališče svoje avtomobile brezplačno na razpolago. Naše zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Frank Bogovich, Mrs. Mary Brose, Mr. Andrew Gerl, Mr. Louis Hegler, družina Frank Veger, Mr. Fred Jazbec, Mr. Frank Kocin, Mr. A. Kozorog, Mr. Jos. Kalsic, Mr. John J. Langus, Mr. Joe Mekinda, Mr. F. Mra- mcr, E. 76 St.; Mr. Joe Majcen, Tracy Ave.; Mr. Blaž Modic, Mrs. Joseph Novak, Mr. Louis F. Petrich, Mr. John Pozun, Mr. Louis Pibernik, Mr. Frank Perme, Mr. Anton Premu, Mrs. H. Pollak, Mr. Martin Rogel, Mr. Matt Roksa, Mr. Ernest Slokar, Mr. H. Starduha, Mr. August F. Svetek, Mr. Joseph Schober, Mr. Joe Stefančić, Mrs. C. Zupančić, Mr. John Zorko, Tyrone Ave.; Mr. Tony Znidarsič in Mr. John Levak.

Iskrena in najlepša zahvala Rev. A. Bombachu za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče ter opravljeno zaduš- nico in pogrebne obrede. Iskrena hvala za gniljiv govor pred dvigom krste na potu k večnemu počitku. Najlepša hvala po- grebnemu zavodu August F. Svetek za najlepše urejen pogreb, vse najboljše postrežbe ter veliko naklonjenost.

Najlepše zahvalo naj prejme pevsko društvo Lira za za- pete žalostinke v hiši žalosti na predvečer dviga krste in prenos trupla na njivo večnega mira. Hvala lepa zetu Mr. Antonu Smolčić, članu društva za veliko naklonjenost in požrtvovalnost.

Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega kropit, so pri njem čuli, nas tolažili in onim, ki so ga spremili na pokop- ališče k večnemu počitku. Hvala tudi onim, če je njih ime pomotoma v zahvali izostalo. Hvala vsem za vse kar so nam ali pokojniku dobrega storili.

Nadsvje ljubljene soproge, dober in nezaben oče in brat. Jadrne je naše srce, tužno je v hiši in na vrta. Prazota pevsod, kamorkoli se zazre aše oko—ni Te več med nami—mrzel grob Ti je večni dom. Solza nam igra na očesu in naš pogled išče Tvojih blagih spominov. Ob svezem grobu kleči Tvoja izjokana in ljubeča soproga, Tvoje hčere in brat, močijo trato, srce jim krvavi—iz groba ni odmeva. Mir božji plava nad njim in z njim naša goreča prošnja k Vse- mogočnemu: Spočij se v Bogu do skorajšnjega svidenja nad zvezdami!

Zaljujči ostali:
FRANCES BAN, soproga;
FRANCES poroč. Sterle, LUCILLE poroč. Smolčić,
JENNIE poroč. Mallers, hčere;
JERRY, brat; ter zetje in vnuki.

Cleveland, Ohio, 2. novembra 1937.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrtega srca in močno žalostni naznanjamo vsem sorod- nikom, prijateljem in znancem jedno vest, da je nenadne smrti za vedno preminul naš nadsvje ljubljene soproge, oče in brat

FRANK BAN

Blagopokojni je bil rojen 23. julija leta 1888 v Gor. Obreža pri Brezicah na Stajerskem. Vsiel nesrečnega padca pri delu je preminul dne 2. oktobra ob 7. uri zvečer ter bil pokopan iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Sv. Kristine na Bliss Rd. na sv. Pavla pokopališču dne 7. oktobra ob 9. uri do- poldne. Pokojni je bil član društva Glas Clevelandskih Delav- cev št. 9 SDZ. ter delničar Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Poleg močno žaluječe soproge in treh hčerk za- pušča v Geneva, Ohio, brata Jerryja ter v stari domovini tri brate in tri sestre in več bližnjih sorodnikov.

V globoki hvalečnosti nas dolžnost veže, da se iskreno za- hvalimo vsem, ki so položili vence ob krsti nezabnega soproga in četa ter s tem izrazili globoko prijateljsko sočutje. Naša zahvala naj velja sledečim: Družini Sterle, družini Smolčić, Mr. in Mrs. Mallers, družini J. Ban, Mr. John Levak, Mrs. Mary Vo- dičar, Mr. in Mrs. Habich, družini Zupančić, Mr. in Mrs. Scho- ber, družini Debeljak, Rosemary in Louise Brose, družini Cer- nelich, družini Kocin, družini Kremžar, Jeanette in Daniel Men- cin, družini Molan, družini Pozun, družini Rogel, družini Slo- kar, družini Zadanik, vence prijateljev in ožjih rojakov, vence prijateljev in sosedov v Enclid, O.; družini Kutcher, društvo Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ, Bliss Rd. Coal & Supply Co., Nickel Plate Foundry Co., Employees of Nickel Plate Co., Em- ployees of Davies Can Co.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za sv. maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Obilni darovi so nam bili ob času briske izgube neizmerna tolažba. Za- hvala naj velja sledečim: Družina J. Ban, Mrs. Mary Bartel, Mrs. Mary Bradach, družina Bogovich, Mr. in Mrs. Brahovich, Mr. in Mrs. Berčić, Mr. in Mrs. Cernelich, Mr. Joe Debeljak, Mr. in Mrs. Dragolich, Mr. in Mrs. Dežman, E. 236 St.; Mrs. Dež- man, Glass Ave.; Mr. in Mrs. Elesh, družina Eckart, družina Anthony J. Fortuna, Mr. F. Gerlica, Perry, Ohio; Mr. F. Ger- govich, Mr. in Mrs. Gnidica, Mr. in Mrs. Hribar, E. 102 St.; Mrs. Mary Habich, Mr. John Hlad, Mr. in Mrs. Ivanšek, dru- žina Jelovec, Mr. Andy Jerman, Mr. in Mrs. Jalovec, North Grove, Geneva, Ohio; Mrs. Agnes Jerič, Mr. Frenk, Mr. Matt Kutcher, Mr. in Mrs. Kovačić, E. 71 St.; Mr. in Mrs. Korosic, družina Knuffe, Ivan Ave.; Mr. in Mrs. Kovačić, E. 237 St.; Mr. in Mrs. Kocin, Mr. in Mrs. Rudolf Koletič, Mr. A. Kozorog, Mr. in Mrs. Anton Luzar, Mr. in Mrs. Metrić, Mr. Paul Molan, Mid- dle Ridge Rd., Madison, Ohio; Mrs. Martin Mencia, Mr. in Mrs. Marinko, Mr. in Mrs. Mramor, E. 76 St.; Mrs. Markusic, Mrs. Felix Novine, Mrs. Antonia Nemeč, Mr. Frank Ogrudar, Mrs. Josephine Pickel, Mr. John Pekol, Mr. John Pinkorich, Mr. in Mrs. Pozun, Mr. in Mrs. Henry Pollack, Mr. Frank Planinc, Mr. Louis F. Petrich, Mr. L. Pibernik, Mr. in Mrs. Petrich, Mr. Frank Rozic, Mr. in Mrs. Raker, Mr. Frank Rebolj, Mr. in Mrs. Rob- erts, družina Stopar, Špeh bratje, Mr. in Mrs. Shuster, Mr. in Mrs. M. Suhadolc, Mr. in Mrs. Sterk, Mr. in Mrs. Sajovec, dru- žina Slokar, Mr. in Mrs. Trtnik, Mrs. Mary Tekauc, Mr. in Mrs. Turk, Mr. in Mrs. Jos. Vihtelic, družina Vidmar, Mrs. Mary Vo- dičar, Mr. in Mrs. Walters, Mr. in Mrs. Zorko, Tyrone Ave.; družina Zorko, Holmes Ave.; Mr. Mike Zelko, Mr. Paul Zni- darsič, družina Zalec, Mr. Vincent Žitnik in Mr. Frenk, 1090 E. 69th St.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali za prevoz spremiljal- cev na pokopališče svoje avtomobile brezplačno na razpolago. Naše zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Frank Bogovich, Mrs. Mary Brose, Mr. Andrew Gerl, Mr. Louis Hegler, družina Frank Veger, Mr. Fred Jazbec, Mr. Frank Kocin, Mr. A. Kozorog, Mr. Jos. Kalsic, Mr. John J. Langus, Mr. Joe Mekinda, Mr. F. Mra- mcr, E. 76 St.; Mr. Joe Majcen, Tracy Ave.; Mr. Blaž Modic, Mrs. Joseph Novak, Mr. Louis F. Petrich, Mr. John Pozun, Mr. Louis Pibernik, Mr. Frank Perme, Mr. Anton Premu, Mrs. H. Pollak, Mr. Martin Rogel, Mr. Matt Roksa, Mr. Ernest Slokar, Mr. H. Starduha, Mr. August F. Svetek, Mr. Joseph Schober, Mr. Joe Stefančić, Mrs. C. Zupančić, Mr. John Zorko, Tyrone Ave.; Mr. Tony Znidarsič in Mr. John Levak.

Iskrena in najlepša zahvala Rev. A. Bombachu za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče ter opravljeno zaduš- nico in pogrebne obrede. Iskrena hvala za gniljiv govor pred dvigom krste na potu k večnemu počitku. Najlepša hvala po- grebnemu zavodu August F. Svetek za najlepše urejen pogreb, vse najboljše postrežbe ter veliko naklonjenost.

Najlepše zahvalo naj prejme pevsko društvo Lira za za- pete žalostinke v hiši žalosti na predvečer dviga krste in prenos trupla na njivo večnega mira. Hvala lepa zetu Mr. Antonu Smolčić, članu društva za veliko naklonjenost in požrtvovalnost.

Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnega kropit, so pri njem čuli, nas tolažili in onim, ki so ga spremili na pokop- ališče k večnemu počitku. Hvala tudi onim, če je njih ime pomotoma v zahvali izostalo. Hvala vsem za vse kar so nam ali pokojniku dobrega storili.

Zaljujči ostali:
FRANCES BAN, soproga;
FRANCES poroč. Sterle, LUCILLE poroč. Smolčić,
JENNIE poroč. Mallers, hčere;
JERRY, brat; ter zetje in vnuki.

Cleveland, Ohio, 2. novembra 1937.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem jedno vest, da je s tolažili svete vcre za vedno pre- minula naša nadsvje ljubljena soproga, hčerka in sestrica

MARY SODJA

ROJENA KUHEL

Nezabna blagopokojna je bila rojena dne 4. maja leta 1907 v Clevelandu. Bogu vdana je preminula dne 7. oktobra ob 5:39 uri zjutraj. K večnemu počitku smo jo položili iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališču dne 11. oktobra ob 9. uri dopoldne. Pokojna je bila članica društva Collinwood Hive No. 238 The Mac- cabbes ter članica Slovenske Zenske Zveze, podružnica št. 18. Poleg žaluječega soproga, mater, bratov in sester zapušča več bližnjih sorodnikov.

Štejemo si v veliko dolžnost, da se iskreno zahvalimo za položeno cvetje ob krsti naše ljubljene soproge, hčerke in se- strice. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Družina Sodja, Mr. in Mrs. Bagshaw Jr., Mr. in Mrs. Bagshaw Sr., družina John Krall, družina John Pernus, družina Ray Clayton, Mr. in Mrs. R. J. Wilk, Mr. in Mrs. Jim Cerne, družina Anton Brendić, Mr. Anton in Mrs. Rose Sajovec, Mr. in Mrs. J. Pekol Jr., družina J. Pekol Sr., Mrs. Ann Dolinar, Ward Baking Co., Cleveland Graph- ical Bronze Co., Thlnwall, Pa.; Mr. F. Fraidhoffer, Mr. in Mrs. Jos. in Mary Turk, Mr. in Mrs. Frank in Helen Urbančić, Eve- lyn, Charles in Billy Stelzer, Mr. in Mrs. Frank Cerne Jr., Mr. in Mrs. Frank Cerne Sr., Mr. in Mrs. Peter Yaklevich, Mrs. Rommelfanger, Mr. in Mrs. J. Unetić in sin, Mr. in Mrs. Wess, Mr. in Mrs. H. G. Wells, Mr. in Mrs. Zdošek, Mr. in Mrs. F. Oblak, Mrs. Miller, Mrs. Meister, Mr. in Mrs. Yokules, Mrs. P. Topka, Mrs. C. Topka, Mr. Frank Sibenik, Mrs. Kastelic in Th- lie, Cleveland Graphical Bronze (Old Guard), Mr. in Mrs. Henry Blumel, Mrs. Kern in Lillian, Mr. in Mrs. John Stergar, Mr. in Mrs. Earl Gibbs and Employees, Mr. in Mrs. Frank Slabe, Mr. in Mrs. Frank Krajnc Jr., Mr. in Mrs. Wm. Keller, Mr. Andy Gorjanc, Mr. Frank Barbić, Mr. in Mrs. John Rožanc, družina Louis Cimperman, družina John Oberstar, Mr. in Mrs. John Gor- nik, Dickie in Patsy Sodja, Mr. in Mrs. Albin Prime, družina Frank Kranje Sr., Al. in Mary Germek, Mr. in Mrs. Rose in Krist Kalin, društvo Collinwood Hive št. 238 The Maccabees, Slovenska Zenska Zveza podr. št. 18, Mrs. B. Brubaker, Mrs. R. Dehn, Mrs. J. Cvetković.

Iskreno zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za svete ma- še, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Najlepša zahvala naj velja sledečim: Mrs. Frances Krall, družina A. Brendić, Mr. in Mrs. R. Cetina, Mr. in Mrs. Joseph Smerdel, družina Mrs. C. Vidmar, Mr. in Mrs. Stanley Rakar, Mr. Frank Chesnik, družina Podpadeč, Mr. in Mrs. Fred Vidmar, Mr. in Mrs. Joe E. Turk, Mr. in Mrs. Louis Oblak, Mr. in Mrs. John Adamić, Mr. Steve F. Pirnat, Mr. in Mrs. Jos. Jennie Valen- dić, Mrs. John Pernus, Mr. Fred Katai, Mr. in Mrs. Joseph Jenko, Mr. in Mrs. F. Kranje Jr., Mr. in Mrs. Krist Kalin, Mr. John Budnar, Mrs. Elizabeth Smerdel, Mrs. Jerman, Mr. in Mrs. Leo Kaušek, Mrs. Frances Gorše, Mrs. Mary Cimperman, Mrs. Rose Lesjak, družina Kozlevčar, Mr. Frank Skerl Jr., Mr. John Hrovatin, Mr. in Mrs. Zgonc, Mr. in Mrs. Wm. A. Sitter, družina Drenser, Mr. in Mrs. Rudolph Svigel, Mr. Frank Smerdel, Sr., Mr. L. Cimperman, družina Spelko, Mr. in Mrs. J. Primozic, Mr. Frank Oblak, Miss Mary Tchovnik, Mrs. Louise Skerl, Mr. in Mrs. Al Sajovic, Mr. in Mrs. Louis Oswald, Mr. in Mrs. J. Pirnat, Mr. in Mrs. A. Gubanc, Mrs. Nagode, družina Mrs. A. Jaklič, Mr. J. F. Vidmar, Mr. in Mrs. Fr. Vihtelić, Mr. in Mrs. Frank Adamić, družina Skerl, Mrs. Turk, Mr. Geo. Turk, Mr. in Mrs. Geo. Jenko, Miss Sonia Booth, Mrs. Paul Holt, Mr. A. Korosec, J. L. Čebular in družina, Mrs. Joe Metelko, Mr. Stan- ley L. Bohine, Mrs. Emma Ferjančić, Mr. in Mrs. John F. Sodja Jr., Miss Victoria Podpadeč, Mrs. Anna Kristefeld, Mr. George Jaeko, Mrs. M. Spehek, Mr. Joe Knaus, Mr. Anton Skufca, Mr. in Mrs. F. Dehevec, Mr. James Fitzthum, Miss Jennie Kozlevčar, Mr. in Mrs. Frank Smerdel Jr., družina Mrs. F. Bostić, Mr. in Mrs. Vidmar, Mrs. Mary Bradac, Mrs. Vera Koss, Mr. in Mrs. R. Tibjash, Mr. in Mrs. Charles Lusin, Mr. J. Miklavcic, Mr. in Mrs. Rose in Frank Fifolt, Mr. Stephen Peterlin, Mrs. Makovec, družina Sadar in Mrs. Frances Muhič.

Najlepša hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile za poslujo brezplačno na razpolago. Zahvalo naj prejmejo sle- deči: Mr. Anton Skufca, Mr. Stanley Rakar, Mr. A. F. Germek, Mr. Frank Malnar, Mr. Matt Martincic, Mr. John Gosdenovic, Mrs. Pekol, Mr. Frank Mahnič, Mr. Joseph E. Turk, Mr. A. J. Marquardt, Mr. A. J. Sajovic, Mr. John Prah, Mr. Leo Jalovec, Mr. Henry Blumel, Mr. A. Gubanc, Mr. Wm. Bagshaw, Rev. Max Sodja, Mr. J. Bradac, Mr. John Gornik, Mr. John Stergar, Mr. Frank Cerne, Mr. A. Brendić, Mr. Frank Urbančić, Mr. Don Minute, Mr. Harry Brule, Mr. Fred Katai, Mr. J. Vidmar, Mr. Metelko, Mr. Joe Unetić, Mr. Joseph Bunnjter, Mr. Rudolph Tib- jash, Mr. Joe Vlić, Mr. R. Goodrich, Mr. Michael Francis, Mr. Ed Zupančić, Mrs. R. Speh, Mr. J. Zakrajšek, Mr. Anton Tan- zel, Mr. Andy Gorjanc, Mr. John Okiekl in Mr. E. Maxey.

Iskrena hvala Rev. Max Sodji za opravljeno zadušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Enako hvala za tolažilne obiske ob času bolezn blagopokojne. Najlepša hvala pogrebnemu zavodu August F. Svetku za najlepše urejen pogreb, veliko naklonjenost in vsestransko najboljšo postrežbo.

Iskrena hvala sestram društvenim članicam za opravljene zadušne molitve ob krsti blagopokojne.

Hvala vsem onim, ki so prišli pokojno kropit, so pri nji čuli, nas tolažili ali so pokojno spremili na pokopališče k več- nemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam v jadrnih dnevih kaj dobrega storili. Hvala tudi onim, če je njih ime v zahvali pomotoma izostalo.

Ljubljena in nezabna soproga ter draga in dobra hčerka in sestrica. Zdi se nam kakor bi šel sen mimo nas, tako hitro je ugasnilo Tvoje mlado življenje. Neizmerna ljubav je polnila naša srca do Tebe—in zdaj nam globoka nezacejena rana kr- vavi, ko v solzah iščemo Tvojih blagih spominov. Ob hladnem grobu Ti močno žalostni kličemo: Spočij se, draga, v rojstni zemlji do klica k vesoljnemu vstajenju!

Zaljujči ostali:
LOUIS SODJA, soproga;
MARY KUHEL, mati;
JOSEPH, ANTON, FRANK, JOHN in EDWARD, bratje.
PEPA poroč. Cimperman, ANA poroč. Brendić in MOLLY, sestre.

Cleveland, Ohio, 2. novembra 1938.